Περιοδος 2η,
Νο 70
Γεναρης '98
40 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Να διωξουμε τον Κληριδη και τους πραξικοπηματιες απο το προεδρικο

σελ. 3, 6-7

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

ΜΑΥΡΟ ΣΤΟΝ ΚΛΗΡΙΔΗ

ΨΗΦΟ ΣΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟΥ

Αλλα...

η ψηφος δεν αρκει

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Οι καπιταλιστες ανοιγουν τον δρομο στις ρατσιστικες επιθεσεις

Χριστουγγενα τρομου περασαν οι ξενοι εργατες στην Κατω Παφο. Ομαδα νεαρων επιτεθηκε σε Ρωσσοποντιους που διασκεδαζαν σε νυκτερινο κεντρο, τους κτυπησαν αγρια με σιδερα και ξυλα τραυματιζοντας σοβαρα δυο απ'αυτους.

Το βραδυ της Πρωτοχρονιας δυο ελληνοκυπριοι κτυπησαν με το αυτοκινητο τους, προπορευομενο αυτοκινητο στο οποιο βρισκονταν δυο Ρωσσοποντιοι. Αντι να τους βοηθησουν και να τους προσφερουν τις πρωτες βοηθειες τους ξυλοκοπησαν και απο πανω!

Οι ρατσιστικες επιθεσεις εναντια στους ξενους εχουν αυξηθει ιδιαιτερα την τελευταια περιοδο. Οι Ρωσσοποντιοι που ζουν στην συνοικια της Κατω Παφου δεχονται συχνα τετοιες επιθεσεις.

Στη Λευκωσια ενας Ιορδανος καταγγειλε οτι του επιτεθηκαν δυο φορες. Την πρωτη τον ληστεψαν και του χαραξαν με λεπιδα διαφορα μερη του σωματος του, ενω την δευτερη φορα τον τρομοκρατησαν και τον ξυλοκοπησαν. Στο αυτοκινητο αυτων που του επιτεθηκαν οπως καταγγειλε ο Ιορδανος υπηρχε φωτογραφια του Χιτλερ και απο κατω η φραση *«θελουμε ενα καινουργο κοσμο»*.

Ρατσισμος

Οι καπιταλιστες κτιζουν την εικονα οτι ο ρατσισμος ωφελειται στις προληψεις και την χαμηλη μορφωση των πλατιων στρωματων της κοινωνιας και κυρια της εργατικης ταξης. Αυτο ειναι χοντρο ψεμα. Ο ρατσισμος προερχεται ακριβως απο την αντιθετη κατευθυνση. Προερχεται απο την χωρις ενδοιασμους, συνειδητη προσπαθεια των «μορφωμενων» καπιταλιστων να συντηρησουν και να διαιωνισουν την κυριαρχια τους.

Ειναι η κυβερνηση που καλιεργει τον ρατσισμο με τα ραστιστικα νομοσχεδια και τους περιορισμους που βαζει για τους ξενους ενω τα τηλεοπτικα καναλια τα οποια ελεγχει, ξερνουν ενα ραστιστικο εμετο.

Το παραδειγμα για αυτες τις ρατσιστικες επιθεσεις το εδειξε πρωτη η ιδια η αστυνομια που πυροβολα εν ψυχρω και χωρις κανενα ενδοιασμο ξενους εργατες μεσα στις γειτονιες και τις πλατειες. Αυτο καταγγειλαν ατομα που ηταν αυτοπτες μαρτυρες σε προσφατο περιστατικο οπου αστυνομικοι με πολιτικα πυροβολησαν και τραυματησαν εναν αιγυπτιο εργατη στην Λεμεσο.

Για τους καπιταλιστες οι ξενοι εργατες ειναι ενα φτηνο εργατικο δυναμικο το οποιο μπορουν να υπερεκμεταλευονται βαζοντας το να δουλευει υπερωριες, χωρις καμια καλυψη και ασφαλιση και τους ξεφορτωνονται οποτε γουσταρουν χωρις καμια αποζημιωση.

Με τις ιδεες του ρατσισμου οι καπιταλιστες προσπαθουν να αποστρεψουν απο πανω τους τις ευθυνες που εχουν για την ανεργια, την φτωχεια και την μιζερια. Προσπαθουν να στρεψουν την οργη των εργατων για ολα αυτα που υποφερουν στους ξενους εργατες.

Για την ανεργια και τα χαμηλα μεροκαματα ομως δεν ειναι οι ξενοι που φταινε αλλα οι ιδιοι οι καπιταλιστες. Σημερα στα ξενοδοχεια η κυβερνηση εχει κοψει ολες τις αδειες εργασιας κι'ομως πολλα ξενοδοχεια συνεχιζονται οι απολυσεις. Για τους ανεργους οικοδομους δεν φταινε οι ξενοι εργατες, αλλα η κριση στην ιδια την οικοδομικη βιομηχανια που εχει πτωση περαν του 40%. Μεσα σε περιοδο οικονομικης κρισης οι καπιταλιστες δεν εχουν καμια ορεξη να ρισκαρουν επενδυσεις σε τομεις που δεν εχουν εξασφαλισμενα κερδη. Προτιμουν να ριξουν χιλιαδες εργαζομενους στην ανεργια και την εξαθλιωση παρα να μειωσουν τα κερδη τους.

Ο ρατσισμος ομως δεν κτυπα μονο τους ξενους εργατες αλλα και τους ντοπιους εργατες. Μεσα απο τον ρατσισμο κτυπουν την δυναμη της εργατικης ταξης που ειναι η ενοτητα και αλληλεγγυη ολων των εργατων ανεξαρτητα φυλης, θρησκειας, εθνοτητας και φυλου. Αν η εργατικη ταξη δεν ξεφορτωθει τον ρατσισμο και δεν παψει να βλεπει τους αλλους εργατες σαν εχθρο, δεν μπορει να παλεψει αποτελεσματικα, εναντια στα αφεντικα και τις επιθεσεις τους, για την ανατροπη του ιδιου του καπιταλιστικου συστηματος που γεννα τις κρισεις, την ανεργια και την φτωχεια.

Αλληλεγγυη

Οι σοσιαλιστες εργατες πρεπει να παλεψουν εναντια στον ρατσισμο, εναντια σε ολες τις διακρισεις σε βαρος των ξενων. Απο τα ρατσιστικα ανεκδοτα μεχρι τις απελασεις και τις ρατσιστικες βιαιοπραγιες της αστυνομιας ή καποιων αυτοκλητων «σωτηρων» της καθαροτητας της φυλης.

Οι συντεχνιες και τα κομματα της αντιπολιτευσης υποκριτικα καταδικαζουν τον ρατσισμο και διαμαρτυρονται για τις αθλιες συνθηκες διαβιωσης των μεταναστων. Την ιδια ωρα κανουν απεργιες στα ξενοδοχεια για να διωξουν τους ξενους. Υποστηριζουν την απαγορευση εισοδου στου ξενους και τον αυστηροτερο ελεγχο στα λιμανια και τα αεροδρομια και παιζουν τον ρολο του αστυνομικου καταγγελλοντας «παρανομους» εργατες. Μ'αυτο τον τροπο νομιμοποιουν την κρατικη καταστολη εναντια στους ξενους, συντηρουν τις ανισοτητες και δινουν αληθοφανεια στα ψεματα της κυβερνητικης προπαγανδας.

Αν θελουμε να παλεψουμε εναντια στο ρατσισμο, πρεπει να ζητησουμε την καταργηση των διακρισεων και των περιορισμων για την εισοδο των ξενων εργατων. Αυτο θα απαλλαξει τους ξενους εργατες οχι μονο απο το αγχος της παρανομιας και της απελασης, αλλα και απο την αγρια εκμεταλλευση. Να ζητησουμε την νομιμοποιηση ολων των ξενων εργαζομενων που βρισκονται στην χωρα μας και την παραχωρηση των ιδιων διακαιωματων με τους ντοπιους εργατες.

Χρειαζεται ακομα να κινητοποιηθουμε βαζοντας πιεση στις συντεχνιες και τις οργανωσεις νεολαιας για αμεσες εκδηλωσεις διαμαρτυριας σε καθε ρατσιστικη επιθεση. Μονο ετσι θα αφαιρεσουμε το δικαιωμα σε καθε μπατσο και εργοδοτη να αποφασιζει για την τυχη καθε ξενου εργατη και φοιτητη.

Νικος Αγιομαμιτης

Μεγαλο γλεντι στο πρωτοχρονιατικο παρτυ της Εργατικης Δημοκρατιας

Εγινε με μεγαλη επιτυχια στις 20 του Δεκμβρη το πρωτοχρονιατικο παρτυ της Εργατικης Δημοκρατιας.

Παρα το οτι οι τουρκοκυπριοι καλεσμενοι μας δεν μπορεσαν να ελθουν, ολοι ενοιωθαν οτι βρισκονταν αναμεσα μας. Την επιτυχια του παρτυ μαρτυρα οχι μονο η μεγαλη συμμετοχη αλλα και το ποσο των 1986 λιρων που μαζευτηκαν σαν καθαρα κερδη απο αυτο. Ενα ποσο που μαζι με την υπολοιπη οικονομικη ενισχυση που πηρε η Οργανωση κατα τον Δεκεβρη ανεβαζουν το συνολικο ποσο που μαζευτηκε μεχρι τωρα στις 4139 λιρες.

Ευχαριστουμε θερμα ολους οσους μαγειρεψαν για το παρτυ, οσους προσφεραν ποτα και δωρα ή με οποιοδηποτε αλλο τροπο συνεισεφεραν για την επιτυχια του παρτυ.

Οι αριθμοι που κληρωθηκαν στο λαχειο της οικονομικης ενισχυσης ειναι:

1342, 996, 896, 1315, 456, 908, 850, 396, 509, 356, 724, 1230, 935, 894

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ ΚΛΗΡΙΔΗ

Η Εργατικη Δημοκρατια ξεκινησε απο νωρις τη κοντρα με το Κληριδη. Το '93 κυκλοφορησε αυτη την αφισσα μεταξυ του πρωτου και δευτερου γυρου των εκλογων προειδοποιοντας ουσιαστικα για το τι θα σημαινε μια νικη του Κληριδη. Η επαληθευση αυτης της αφισσας ηλθε αμεσως μετα τις εκλογες με την αποκατασταση των 62. Απο τοτε μεχρι σημερα η εθνικοφροσυνη και η γριβολατρια ηταν μερος της καθημερινης πραχτικης της κυβερνησης Κληριδη.

Η Εργατικη Δημοκρατια εδωσε δυναμικα το παρον της σε ολες τις κινητοποιησεις εναντια στην αναβιωση του Γριβισμου και την αποκατασταση του πραξικοπηματος.

Δυναμικη ηταν και η παρουσια της και σε ολες τις μικρες και μεγαλες μαχες της εργατικης ταξης αυτη την περιοδο. Οταν αλλοι περιμεναν να δουν "δειγματα γραφης" της νεας κυβερνησης εμεις ειχαμε για συνθημα μας "λιτοτητα ανεργια σοβινισμος, να φυγει ο Κληριδης και ο Συναγερμος".

Οταν η ρεφορμιστικη αριστερα καλουσε την εργατικη ταξη να κανει υπομονη και θα περασει η θητεια του Κληριδη και θα πεσει σαν ωριμο φρουτο, εμεις βλεπαμε την κριση της συγκυβερνησης και ειχαμε για συνθημα μας "ανατροπη οχι αναμονη"

Αυτη η πολιτικη ηταν που μας εδωσε τη δυνατοτητα να παρεμβουμε στους αγωνες της εργατικης ταξης και της νεολαιας και να προβαλουμε τις ιδεες της νικης και του σοσιαλισμου, οπως στις απεργιες στο Βασιλικο, στην υποδηση, στους οικοδομους, στους καθηγητες, τους εκτακτους, στο σφαγειο της Κοφινου, στα ξενοδοχεια.

Η αιχμη του δορατος του Κληριδη αυτα τα πεντε χρονια ηταν ο σοβινισμος και η πολεμοκαπηλεια. Οταν οργανωνονταν οι σοβινιστικες εκδηλωσεις στη Δερυνεια ή αλλες αντιδραστικες εκδηλωσεις και πολλοι ακομα και απο το χωρο της αριστερας τραβιωντουσαν στον εθνικισμο, η Εργατικη Δημοκρατια εδινε τη μαχη υπερ της επαναπροσεγγισης ξεσκεπαζοντας τον πραγματικο χαρακτηρα των δικων μας γαλαζιων λυκων. Η Εργατικη Δημοκρατια εδωσε ολες τις τες δυναμεις για την επιτυχια της συναυλιας Ρουβα-Κουτ. Επαιξε καθοριστικο ρολο στην ιδρυση του "Φορεα για την ειρηνη και την επανενωση, εναντια στο σοβινισμο" και για την επιτυχια των εκδηλωσεων επαναπροσεγγισης στο Ληδρα Παλας με αποκορυφωμα το Φεστιβαλ Ειρηνης που εγινε τον περασμενο Νιοβρη.

Μεσα απο αυτες τις παρεμβασεις η Εργατικη Δημοκρατια καταφερε να μεγαλωσει τοσο σε μεγεθος οσο και σε επιρροη, βαζοντας τις βασεις για το χτισιμο ενος σοσιαλιστικου εργατικου κομματος στη Κυπρο.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΠΑΦΟΣ: 21 Γεναρη - Μπουατ Ορφεας, Χλωρακα, ωρα 7:30 μμ

ΛΕΜΕΣΟΣ: 28 Γεναρη - Ξεν. Aqua Marina, ωρα 7:30 μμ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: 30 Γεναρη - Intercollege, αιθ. B20, ωρα 7:30 μμ

Η αποφαση της διασκεψης του Λουξεμβουργου

Δεν πανηγυριζουμε μαζι με τον Κληριδη αλλα τον μαυριζουμε

Σαν μεγαλη νικη παρουσιασαν, τα καναλια και η κυβερνηση, την αποφαση των 15 στο Λουξεμβουργο, για τοn αποκλεισμο της Τουρκιας απο τις υποψηφιες χωρες για ενταξη στην Ευρωπαϊκη Ενωση και τον ορισμο ημερομηνιας για εναρξη ενταξιακων διαπραγματευσεων με την Κυπριακη Δημοκρατια.

Αντιφασεις

Ο αποκλεισμος της Τουρκιας απο την Ευρωπαϊκη Ενωση δειχνει ποσο ψευτικη ειναι η κινδυνολογια για την «τουρκικη απειλη» και οι αναλυσεις που θελουν την Τουρκια σαν την «ευνοουμενη» χωρα, των μεγαλων δυναμεων στη περιοχη. Στην πραγματικοτητα ο τουρκικος καπιταλισμος βρισκεται σε βαθεια οικονομικη κριση.

Τα πρωτα χρονια μετα την διαλυση της Σοβιετικης Ενωσης η τουρκικη αρχουσα ταξη πιστεψε οτι θα μπορουσε να αξιοποιησει τις ευκαιριες που παρουσιαζονταν και να επεκτεινει την επιρροη της στις πλουσιες σε πετρελαια χωρες του Καυκασου. Ομως αυτη η προοπτικη εσβησε πολυ γρηγορα. Ετσι οι Τουρκοι καπιταλιστες ξαναστραφηκαν προς την Ευρωπαϊκη Ενωση ελπιζοντας οτι θα τους βοηθουσε να ξεπερασουν την κριση τους. Η Τουρκικη αρχουσα ταξη σημερα αποκλεισμενη απο την Ευρωπαϊκη Ενωση κλονιζεται κατω απο το βαρος μιας βαθιας οικονομικης κρισης και της αντιστασης των αγωνων των Τουρκων εργατων.

Η δικαιολογια που προβαλλαν οι Ευρωπαιοι ηγετες για τον αποκλειμο της Τουρκιας ειναι οτι στην χωρα αυτη παραβιαζονται τα ανθρωπινα δικαιωματα και καταπατουνται οι ελευθεριες των μειονοτητων. Βεβαια δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι κυβερνησεις στην Τουρκια ειναι υπευθυνες για μια σειρα απο εγκληματα και βαρβαροτητες. Ομως ποσο «αθωοι» ειναι οι Ευρωπαιοι ηγετες σ'ολα αυτα τα εκληματα;

Υποκρισια

Η κυβερνηση της Γερμανιας που μαζι με την κυβερνηση της Ελλαδας στηριξαν το αποκλεισμο της Τουρκιας καταστέλει με μεγαλη αγριοτητα καθε κουρδικη διαμαρτυρια στο εδαφος της. Ειναι αυτη που ολα αυτα τα χρονια εξοπλιζει το τουρκικο στρατο για να μπορει να συνεχιζει τις σφαγες των Κουρδων.

Ειναι προκλητικο να μιλαει η κυβερνηση της Βρετανιας για «παραβιαση των δικαιωματων» των Κουρδων οταν συνεχιζει να εχει υπο κατοχη την Βορεια Ιρλανδια. Ποιος ακομα μπορει να ξεχασει το βρωμικο ρολο που επαιξαν οι Ευρωπαϊκες κυβερνησεις στο πολεμο στην Βονσια.

Στην πραγματικοτητα πισω απο τα επιχειρηματα για «δημοκρατια και ανθρωπινα δικαιωματα» κρυβεται ενας χυδαιος ρατσισμος. Ο πραγματικος λογος που η κυβερνηση της Γερμανιας ηθελε το αποκλεισμο της Τουρκιας ηταν για να κτυπησει του Τουρκους μεταναστες, αυτους που μαζι με εκατομμυρια αλλους μεταναστες εχτισαν το γερμανικο «θαυμα». Αυτους ειναι που θελει να κτυπησει η κυβερνηση της Γερμανιας εμποδιζοντας τους να εχουν ισα δικαιωματα στην εργασια, την παιδεια, την υγεια και την ασφαλιση.

Επιθετικη πολιτικη

Η κυβερνηση του Κληριδη προβαλλει την αποφαση του Λουξεμβουργου σαν προσωπικη νικη της πολιτικης του και καλει να τον ξαναψηφισουν γι'αυτο. Ο αποκλεισμος, υποστηριζει, της Τουρκιας και των Τουρκοκυπριων και η αναγνωριση απο την Ευρωπαϊκη Ενωση της Κυπριακης Δημοκρατιας σαν το μονο εκπροσωπο που συζητα μαζι του για ενταξη, θα σπασει την «αδιαλλαξια» της Τουρκιας και του Ντεκτας και θα βοηθησει για να βρεθει μια ειρηνικη λυση στο κυπριακο.

Στη πραγματικοτητα ομως αυτη η πολιτικη δεν βοηθα την ειρηνη αλλα φερνει το πολεμο πιο κοντα. Συμβαλλει στη κλιμακωση της εντασης που υπαρχει τα τελευταια χρονια, αναμεσα στους Ελληνες και τους Τουρκους καπιταλιστες, για το ποιος θα μπορει να ελεγχει την ροη των πετρελαιων του Καυκασου στην Μεσογειο, για το ποια χωρα θα ειναι κυριαρχη στη περιοχη. Η πολιτικη του Κληριδη και του Σημιτη για αποκλεισμο της Τουρκιας και των τουρκοκυπριων ειναι μια προκλητικη επιθετικη ενεργεια που φερνει το πολεμο και οχι την ειρηνη.

Μπορει η αποφαση του Λουξεμβουργου να χαριζει «ποντους» στους Ελληνες καπιταλιστες στη διαμαχη για τα πετρελαια του Καυκασου. Μπορει η κυβερνηση του Κληριδη και οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες να πανηγυριζουν γιατι οι Ευρωπαιοι ηγετες αναγνωριζουν μονο αυτους σαν αξιοπιστους οικονομικα για να κανουν μπιζινες μαζι τους. Αυτες οι «επιτυχιες» ομως τιποτα δεν εχουν να κανουν με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης.

Αντιθετα αυτη η πολιτικη κτυπα το κινημα επαναπροσεγγισης και ενισχυει τους ακραιους εθνικιστες. Ηδη σαν αντιποινο για την αποφαση του Λουξεμβουργου ο Ντεκτας εκλεισε ολες τις διοδους επαφης μεταξυ των δυο κοινοτοιτων.

Οι εργατες σε Ελλαδα, Τουρκια και Κυπρο τιποτα δεν εχουν να κερδισουν απο τις «επιτυχιες» και τους ανταγωνισμους των καπιταλιστων. Γι'αυτο δεν εχουμε κανενα λογο να «πανηγυριζουμε» μαζι με το Κληριδη. Αντιστεκομαστε στην πολιτικη των εκβιασμων και της πολεμοκαπηλειας και γι'αυτο θα μαυρισουμε το Κληριδη.

Πετρος Μιχαηλ

Αποτυχια των μαθητων ή χρεωκοπια του εκπαιδευτικου συστηματος;

Πολυς λογος εγινε στα ΜΜΕ για τα αποτελεσματα κυπριων μαθητων στις διεθνεις εξετασεις της TIMSS.

Πολλες ηταν και οι προσπαθειες απο ειδημονες της δεξιας, αλλά και μερικων της ρεφορμιστικης αριστερας να δειξουν οτι τα πραγματα δεν ειναι τραγικα.

Επικαλεστηκαν την αξιοπιστια της ερευνας τοσο οσον αφορα την διεξαγωγη των εξετασεων οσο και την ιδια την εξεταστεα υλη και μια σωρεια απο αλλους παραγοντες.

Η αξιοπιστια της ερευνας στην προκειμενη περιπτωση της Κυπρου εχει πολυ λιγη σημασια αφου τα χαλια της παιδειας εχουν εντοπιστει απο πολλους ξενους και ντοπιους οργανισμους πολυ πιο πριν την ερευνα TIMSS.

Τον Απριλη του 1997 η "Αξιολογηση του Εκπαιδευτικου Συστηματος της Κυπρου" απο εμπειρογνωμονες του Διεθνους Ινστιτουτου Εκπαιδευτικου Προγραμματισμου της ΟΥΝΕΣΚΟ εδειξε πολυ καθαρα αυτο που καθε μαθητης/τρια, καθε γονιος και εκπαιδευτικος ζουν καθημερινα - τα χάλια της παιδειας.

Αξιζει επισης να σημειωθει οτι η ερευνα της ΟΥΝΕΣΚΟ εδειξε οτι το Υπουργειο Παιδειας συστηματικα αγνοει τα πορισματα των εκπαιδευτικων ερευνων που γινονται στην Κυπρο απο διαφορους (Κυπριακους) φορεις συμπεριλαβανομενου και του Παιδαγωγικου Ινστιτουτου.

Μηπως χρειαζεται να ειναι κανενας ειδημονας για να ξερει οτι ειναι αισχος να βρισκομαστε στα μεσα του ακαδημαϊκου ετους και να μην υπαρχουν βιβλια, οπως για παραδειγμα στο Ενιαιο Λυκειο Αρχαγγελου και τοσα άλλα σχολεια;

Πόσο ειδημονας αραγε χρειαζεται να ειναι κανενας για να ξερει οτι ειναι απαραδεκτο να μην εχει αποφασιστει η εξεταστεα υλη για τις εισαγωγικες εξετασεις του Πανεπιστημιου για το 1998;

Και τι ειδους παιδεια προσφερεται απο το Υπουργειο Παιδειας και Πολιτισμου οταν το 11% των μαθητων της Α' Γυμνασιου ειναι αναλφαβητοι ενω ο αριθμος των εκπαιδευτικων ψυχολογων δεν ξεπερνα τους 3 κατα επαρχια;

Πολλοι επικαλουνται την Ε.Ε. σαν την πανακεα των προβληματων στην παιδεια. Αλλοι ζητουν την επαναφορα εισαγωγικων εξετασεων για την Α' Γυμνασιου ακομα και την αυξηση των πειθαρχικων μετρων.

Αυτο που κανενας δεν λεει ειναι το οτι τα σημερινα προβληματα της παιδειας δεν ειναι τιποτα αλλο απο το αποτελεσμα της πολυχρονης πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων. Μια πολιτικη που υπαγορευτηκε στο ονομα της ενταξης μας στην Ε.Ε. και του "εθνικου συμφεροντος".

Η παιδεια βρισκεται σ'αυτη την καταντια επειδη η κυβερνηση Κληριδη προτιμα να ξοδευει λεφτα για τους εξοπλισμους και μνημεια του φασιστα Γριβα παρα να κτιζει και να εξοπλιζει σχολεια. Αντι να φορολογει τους πλουσιους, για να εργοδοτει περισσοτερους εκπαιδευτικους, τους δινει φοροαπαλαγες και επιδοτησεις.

Οσο πιο γρηγορα φυγει αυτη η κυβερνηση τοσο το καλυτερο. Οι εκλογες του ερχομενου μηνα ειναι ευκαιρια για να μαυρισουμε την δεξια.

Μια εκλογικη ηττα του Κληριδη ομως, απο μονη της δεν θα λυσει τα προβληματα στα σχολεια. Χρειαζονται αγωνες που μονο η οργανωμενη εργατικη ταξη των γονιων, εκπαιδευτικων και μαθητων μπορουν να φερουν σε περας - αυτοι οι ιδιοι αλλωστε ειναι και οι καλυτεροι ειδηνομες οταν παλευουν.

Μαρκος Οικονομου

Ποιος ευθυνεται για την κακοποιηση των γυναικων

Τα αποτελεσματα της ερευνας που εκανε ο Συνδεσμος Προληψης και Αντιμετωπισης Βιας στην Οικογενεια, για την κακοποιηση γυναικων, δειχνουν την τεραστια διασταση του προβληματος. Η προεδρος του Συνδεσμου, Αλικη Χατζηγεωργιου, ανακοινωσε οτι μονο τους πρωτους 9 μηνες του '97 δεχτηκαν 1440 τηλεφωνηματα απο κακοποιημενες γυναικες.

Οι βιασμοι - ξυλοδαρμοι και σεξουαλικες κακοποιησεις - εχουν αυξηθει τα τελευταια χρονια σε τετοιο βαθμο που αναγκασε τον Συνδεσμο να λειτουργησει το πρωτο Κεντρο Φιλοξενειας κακοποιημενων γυναικων απο πειραματικη σε μονιμη βαση.

Βεβαια υπαρχουν πολλες γυναικες που δεν καταγγελλουν την κακοποιηση τους παρολο που η κυβερνηση με τον νομο του 1994 περι βιας στην οικογενεια προνοει 3 χρονια φυλακιση και 3000 λιρες προστιμο για τον ενοχο. Η προεδρος του Συνδεσμου εξηγει οτι : "*Παρολες της σημαντικες προνοιες του νομου, αυτος δεν εφαρμοζεται. Οι αυστηροτερες ποινες που δοθηκαν σε καποιες περιπτωσεις στους ενοχους δεν εκτελεστηκαν λογω προεδρικης χαριτος με αποτελεσμα να προκαλουνται αισθηματα ανασφαλειας και απογοητευσης για το κοινο*". Μια τετοια περιπτωση ηταν και ο βιασμος απο νεαρο της αρραβωνιαστικιας του στις αρχες Νοεμβρη. Οι δικαστες αποφασισαν οτι: "*Με τον βιασμο ο κατηγορουμενος δεν ηθελε απλως να ικανοποιησει τις σεξουαλικες του επιθυμιες αλλά να πεισει την παραπονουμενη να τον παντρευτει*" και μειωσαν την ποινη του!!!

Δεν υπαρχει πιο χυδαια υποκρισια. Οι δικαστες οταν προκειται για φτωχους βιοπαλαιστες που δεν εχουν να πληρωσουν τις δοσεις, για περιπτωσεις μικροπαραβασεων απο νεολαιους ή για ξενους πολιτικους προσφυγες, οχι μονο εφαρμοζουν κατα γραμμα τον νομο αλλά ριχνουν τις ποινες σαν τσεκουρι. Σε αυτη τη περιπτωση ομως βρηκαν το πιο απιστευτο ελαφρυντικο.

Βεβαια, ουτε η φυλακη, ουτε οι χρηματικες ποινες μπορουν να λυσουν το προβλημα της κακοποιησης των γυναικων. Η ριζα του προβληματος βρισκεται στο οτι η πολιτικη της λιτοτητας κακοποιει και βιαζει τις ανθρωπινες σχεσεις. Ο "παραδεισος" της οικογενειας μετατρεπεται σε κολαση οταν αρχιζουν να μην φτανουν τα λεφτα για το φαγητο, τους λογαριασμους, τα ενοικια, τα ρουχα. Αλοιμονο και σ'αυτους που δεν εχουν ουτε δουλεια. Ειναι αυτα που προκαλουν την εκρηξη και μετατρεπουν το χαδι και την "θαλπωρη" στην σεξουαλικη κακοποιηση, σε ξυλοφορτωμα γυναικων, κακομεταχειρηση παιδιων και σκληροτητα απεναντι στα ηλικιωμενα ατομα.

Οποιαδηποτε προσπαθεια, οπως αυτη του Κεντρου Φιλοξενειας, που δινει στεγη και υποστηριξη στα θυματα της κακοποιησης και που μπορει να βοηθησει κι αλλες γυναικες να βγουν μπροστα, ειναι σιγουρα σημαντικη. Η κυβερνηση εχει υποχρεωση να στελεχωσει και να χρηματοδοτησει τετοια Κεντρα και οχι να κρυβεται πισω απο την εθελοντικη προσφορα καποιων.

Η οικονομικη βια πανω στους εργαζομενους ειναι η πηγη και η αιτια της βιας μεσα στην οικογενεια. Αυτη την οικονομικη βια πρεπει να πολεμησουν τα ιδια τα θυματα της, οι εργαζομενοι - αντρες και γυναικες - με τους αγωνες τους εναντια στις απολυσεις και την ανεργια, για αυξησεις, επιδοματα, για καλυτερες συνθηκες ζωης και δουλειας.

Μυριανθη Λοϊζου

ΔΙΕΘΝΗ

ΑΛΓΕΡΙΑ

Καμια ελπιδα απο τους στρατηγους ή τους ισλαμιστες

Ο εφιαλτης στον οποιο βυθιστηκε η Αλγερια απο το 1992 συνεχιζεται χωρις να φαινεται οτι θα παρει συντομα καποιο τελος. Σε δεκαδες χιλιαδες εχει φτασει ο αριθμος των θυματων νεκρων και τραυματιων.

Ο καινουργιος χρονος μπηκε με τους χειροτερους οιονους. Ενας εμφυλιος πολεμος που η βαναυσοτητα και ο παραλογισμος του μπορει να φαινονται ανεξηγητα εχουν ομως τις ριζες τους στην κριση που μαστιζει την αλγερινη κοινωνια. Τα καναλια καλλιεργουν την εικονα οτι για τις βαρβαροτητες ευθηνονται αποκλειστικα οι ισλαμιστες. Ομως οι τελευταιες επιχειρησεις των κυβερνητικων δυναμεων εναντια στην Ενοπλη Ισλαμικη Ομαδα, GIA, εχουν αφησει πισω τους δεκαδες νεκρους.

Η αγριοτητα του εμφυλιου πολεμου στην Αλγερια εχει συγκλονισει πολλους ανθρωπους. Οι ελπιδες οτι οι εκλογες του Ιουνη 97 θα εφερναν την ηρεμια στην χωρα που μετρα δεκαδες χιλιαδες νεκρους απο το 1992, διαλυθηκαν σαν καπνος.

Το κομμα του προεδρου Ζερουαλ κερδισε την πλειοψηφια στις βουλευτικες εκλογες χαρις στο εκλογικο συστημα που εστησαν οι στρατιωτικοι και που εξασφαλιζε οτι θα εδραιωνοταν η εξουσια τους. Ο στρατηγος Ζερουαλ ειχε διοριστει προεδρος απο την χουντα το Γεναρη του 1994. Το 1995 κερδισε τις προεδρικες εκλογες αλλα τοσο τα ισλαμικα οσο και τα κοσμικα κομματα της αντιπολιτευσης κατηγγειλαν οτι οι εκλογες ηταν νοθες.

«Δημοκρατικο» πραξικοπημα

Πριν απο εξη χρονια οι πρωτες ελευθερες εκλογες που εγιναν απο την ανεξαρτησια, ακυρωθηκαν με επεμβαση του στρατου, οταν εγινε σιγουρο απο τον πρωτο γυρο οτι το FIS, Ισλαμικο Μετωπο Σωτηριας, θα κερδιζε την πλειοψηφια.

Δυο βδομαδες μετα τον πρωτο γυρο ο στρατος αναγκασε τον προεδρο Τσιατλι να παραιτηθει, ακυρωσε τον δευτερο γυρο των εκλογων και το FIS κηρυχτηκε εκτος νομου. Οι ηγετες του ριχθηκαν στην φυλακη ή κατεφυγαν στην εξορια. Απο τοτε η Αλγερια εχει βυθιστει σε ενα εφιαλτη αιματοχυσιας.

Ο στρατος εκαμε το πραξικοπημα στο ονομα της δημοκρατιας καταργοντας καθε νομο που οι ιδιοι οι στρατιωτικοι ειχαν παραχωρησει προηγουμενα. Χιλιαδες ισλαμιστες κλειστηκαν σε στρατοπεδα συγκεντρωσης στην ερημο, βασανιστηκαν και χιλιαδες σκοτωθηκαν. Πολλοι απο τους Ευρωπαιους ηγετες αλλα και δημοσιογραφοι και αλλοι που τωρα βλεπουν εντρομοι την σημερινη αιμοτοχυσια υποστηριξαν το στρατιωτικο πραξικοπημα που εγινε το Γεναρη του 1992 και οδηγησε τα πραγματα μεχρι εδω.

Κριση

Δεν φαινεται να υπαρχει διεξοδος στην κριση για την Αλγερινη αρχουσα ταξη. Παρα τα δημοκρατικα ανοιγματα το FIS εξακολουθει να βρισκεται στην παρανομια αποκλεισμενο απο τις εκλογες.

Το ιδιο το FIS βρισκεται σ'αδιεξοδο. Η αποφαση του, το 1992, για ανταρτικο εναντια στην χουντα εριξε την δημοτικοτητα του ενω η τελευταια αποφαση του να κηρυξει εκεχειρια εχει στην πραξη αφησει το πεδιο ελευθερο για το καθεστως να κτυπησει την αντιπαλη ισλαμικη οργανωση GIA την οποια κατηγορουν για τις σφαγες των πολιτων.

Η οικονομικη κριση κανει τα πραγματα ακομα πιο δυσκολα. Η ανεργια βρισκεται στο 25% και το καθεστως παίρνει μετρα φιλελευθεροποιησης της οικονομιας που κτυπουν την εργατικη ταξη και αυξανουν την δυσαρεσκεια μεσα στο λαο.

Πολλοι αλγερινοι, διανοουμενοι, δημοσιογραφοι και γυναικες εχουν παγιδευτει μεσα στην πολωση αναμεσα στους στρατηγους και την GIA.

Οι φωνες που ακουγονται απο τον ΟΗΕ και δυτικες κυβερνησεις οτι κατι "πρεπει να γινει" ειναι το λιγοτερο υποκριτικες αφου αυτοι οι ιδιοι στηριξαν την χουντα μεχρι σημερα και ειναι οι ιδιοι που αρνουνται την εισοδο στους αλγερινους προσφυγες.

Η ελπιδα για εξοδο απο την φρικη της αιματοχυσιας βρισκεται στους αγωνες της ιδιας τις αλγερινης εργατικης ταξης. Αγωνες σαν αυτους που αναγκασαν το καθεστως να παραχωρησει τις δημοκρατικες αλλαγες του 1989.

Σταυρος Σιδερας

Απο την αποικιοκρατια, στον Κρατικο Καπιταλισμο, και απο κει στο πραξικοπημα

Μετα απο ενα 8χρονο καταστροφικο πολεμο, οπου ενα εκατομυριο αλγερινοι εχασαν την ζωη τους ή τραυματιστηκαν και δυο εκατομυρια εχασαν τα σπιτια τους, η Αλγερια ειχε κερδισει την ανεξαρτησια της απο την Γαλια.

Ολοκληρες βιομηχανιες κρατικοποιηθηκαν και το Μετωπο Εθνικης Απελευθερωσης, FLN, που πηρε την εξουσια προσπαθησε να οδηγησει την χωρα στο δρομο της αυτονομης εθνικης αναπτυξης μεσα απο μια οικονομια κρατικου καπιταλισμου. Μια πορεια που ακολουθησαν πολλες χωρες που κερδισαν την ανεξαρτησιας τους απο τις δυτικες αποικιακες δυναμεις τις δεκαετιες του 50 και 60 και που τα καθεστωτα τους βαφτιστηκαν "προοδευτικα" απο την αριστερα.

Η κατρακυλα στις τιμες του πετρελαιου στα μεσα τις δεκαετιας του 80 και η οικονομικη κριση τροφοδοτησαν τη λαϊκη δυσαρεσκεια και οδηγησαν σε αντι-κυβερνητικες ταραχες το 1985. Μια αδυναμη και διεφθαρμενη αρχουσα ταξη που απο τις αρχες τις δεκαετιας του 70 ειχε χασει καθε λαϊκη βαση βρεθηκε σε ακομα μεγαλυτερη απομωνοση.

Το καθεστωτος αναγκαστικε να παραχωρησει καποιες μικρες μεταρρυθμισεις που ομως κι΄αυτες ηρθαν πολυ αργα. Νεες ταραχες ξεσπασαν το Οκτωβρη του 1988.

Το 1989, η κυβερνηση του προεδρου Τσιατλι, αναγκαστηκε να παραχωρησει νεο συνταγμα που εδωσε τελος στο μονοκομματικο συστημα και καλεσε πολυκομματικες εκλογες.

Το νεο συνταγμα περιοριζε το ρολο του FLN, που κυβερνουσε απο την ανεξαρτησια, και επετρεπε για πρωτη φορα περιορισμενη πολιτικη αντιπολιτευση, περιοριζε τον ρολο του στρατου σε θεματα αμυνας και αναγνωριζε το δικαιωμα της απεργιας στους υπαλληλους του δημοσιου.

Το Ισλαμικο Μετωπο Σωτηριας, FIS, καταφερε να εκμεταλλευτει το κυμα δυσαρεσκειας και διαμαρτηριας εναντια στη κυβερνηση και κερδισε συντριπτικη νικη στις δημοτικες εκλογες του 90 και τον πρωτο γυρο των γενικων εκλογων του 1991. Ο δευτερος γυρος που θα γινονταν τον Γεναρη του '92 δεν εγινε ποτε.

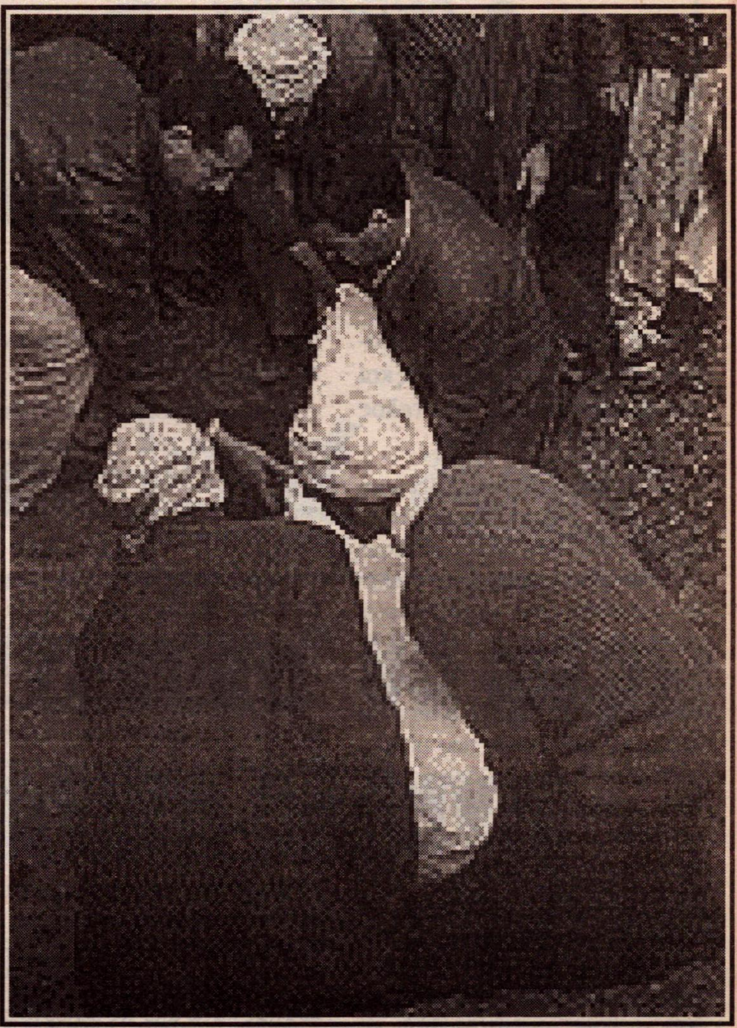

Τεσσερα χρονια απο την εξεγερση των Ζαπατιστας

Η κυβερνηση Ζεντιλο σφαζει γυναικοπαιδα

Το χωριο Τζοτζιλ, στο μεξικανικο νοτο βαφτηκε κοκκινο. Σε 5 ωρες οι παραστρατιωτικες οργανωσεις caciques σφαξαν 45 γυναικοπαιδα αναμεσα τους και μωρα, τραυματισαν αλλους 25 και εκατονταδες ετρεξαν να σωθουν.

Η σφαγη εγινε με οπλα του στρατου και της αστυνομιας μπροστα στα ματια των σωματων ασφαλειας που παρεμεναν απαθεις. Ο προεδρος του Μεξικου, Ζεντιλο, προσπαθησε να εμφανισει την ολη υποθεση σαν μια βεντετα μεταξυ οικογενειων της περιοχης, παρ'ολο που ο δημαρχος της πολης Τσεναλο και αλλοι 23 εχουν ηδη κατηγορηθει γι΄αυτες τις δολοφονιες.

Ηταν μια ακομη οργανωμενη σφαγη απο την κυβερνηση στην επετειο της εξεγερσης των Ζαπατιστας. Ηταν μια οργανωμενη σφαγη για να τσακισει η κυβερνηση την πλατια υποστηριξη των Ζαπατιστας, που ειναι οι φτωχοι αγροτες και εξαθλιωμενοι ινδιανοι ιθαγενεις της περιοχης Τσιαπας.

Η ηρωικη εξεγερση των Ζαπατιστας ξεκινησε την πρωτοχρονια του 1994 με μια ομαδα ανταρτων που κατελαβαν πολεις και χωρια στο νοτο. Παρ'ολη την κυβερνητικη καταστολη ο νοτος εξακουλουθει να συνταρασσεται απο συγκρουσεις ενω οι ανταρτικες ομαδες πολλαπλασιαζονται.

Οι Ζαπατιστας κερδισαν την συμπαρασταση χιλιαδων Μεξικανων σε μια χωρα που το χασμα των φτωχων και των πλουσιων γινεται ολο και μεγαλυτερο. Ακομη και ο Economist παραδεχτηκε οτι: "*Το Μεξικο εχει 7 βαθυπλουτους με περιουσια πανω απο 1δισ. δολαρια ενω απο την αλλη*

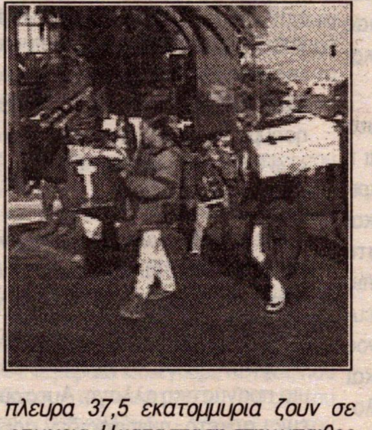

πλευρα 37,5 εκατομμυρια ζουν σε φτωχεια. Η κατασταση στην υπαιθρο ειναι ακομη πιο εκρηκτικη. Το 25% του πληθυσμου δουλευει στον αγροτικο τομεα αλλά εισπραττει μονο το 8% του εθνικου εισοδηματος. Η κυβερνηση εχει εξαλειψει την επιδοτηση του αραβοσιτου που αναγκαζει τους αγροτες να εγκαταλειψουν την γη και μ'αυτο τον τροπο προσφερει τροφη στους Ζαπατιστας."

Παρ'ολο που η συμπαθεια για τους Ζαπατιστας ειναι γενικευμενη σε ολη την χωρα αυτοι παραμενουν ξεκομενοι απο την πλειοψηφια των Μεξικανων που ζουν και εργαζονται στα μεγαλα αστικα κεντρα. Δεν προσπαθουν να συνδεσουν τα αιτηματα των αγροτων με τα αιτηματα και τους αγωνες της εργατικης ταξης στις πολεις.

Τα αφεντικα εχουν αντιμετωπισει με μεγαλη αγριοτητα το εργατικο κινημα. Η κυβερνηση δεν διστασε να αντιμετωπισει με το στρατο τους απεργους και να χρεωκοπησει κρατικες επιχειρησεις για να διαλυσει τα ισχυρα σωματεια τους .

Τα τελευταια χρονια ξεκινησε μια προσπαθεια για την δημιουργια ανεξαρτητων συνδικατων. Την πρωτομαγια του '95, 200.000 εργατες συγκεντρωθηκαν στην Πολη του Μεξικου πισω απο τα πανώ των ανεξαρτητων συνδικατων και το 1996 προστεθηκαν πολυ περισσοτεροι. Ταυτοχρονα εχουν ξεσπασει μια σειρα απο αγωνες. Το 1995, 13.000 εργατες στη Σιουδιαδ Χουαρες κατεβηκαν σε απεργιες ζητωντας αυξησεις.. Με νικες των εργατων εκλεισαν οι απεργιες σε ενα ιαπωνικο και ενα αμερικανικο εργοστασιο.

Ο αγωνας των Ζαπατιστας ειναι περα για περα δικαιος αλλα χρειαζεται να συνδεθει με αυτο της μεξικανικης εργατικης ταξης. Εκει βρισκεται η ελπιδα για να εξαλειφθει μια για παντα η φτωχεια, η εξαθλιωση και η ταπεινωση εκατομμυριων Μεξικανων εργατων και φτωχων αγροτων. Αυτη ειναι η μονη προοπτικη για την τελικη δικαιωση του ηρωϊκου αγωνα των Ζαπατιστας.

Δεσποινα Καραγιαννη

Λιτοτητα, ανεργια, σοβιν

Να διωξουμε τον Κληριδη πραξικοπηματιες απο το Π

Πεντε χρονια λιτοτητας, σοβινισμου, πολεμοκαπηλειας και γριβισμου φτανουν στο τελος τους.

Αυτο σημερα δεν εκφραζει μονο την επιθυμια της συντριπτικης πλειοψηφιας των ελληνοκυπριων εργαζομενων αλλα αποτελει και σταθερη πεποιθηση των περισσοτερων απο αυτους.

Δεν υπαρχει καμμια αμφιβολια οτι η κυβερνηση Κληριδη ειναι η πιο λαομισητη κυβερνηση που υπηρξε ποτε στην Κυπριακη Δημοκρατια. Καθε αποφαση και ενεργεια της ερχονταν σε συγκρουση με την θεληση και τις επιθυμιες της μεγαλης μαζας των απλων ανθρωπων και προκαλουσε αντιδρασεις. Η αποκατασταση των 62, η σφαγη στη Χλωρακα, η αυξηση του ΦΠΑ, η προσπαθεια να βαλει χερι στην ΑΤΑ, να περιορισει το δικαιωμα στην απεργια, η καταργηση των συλλογικων συμβασεων, η λιτοτητα και οι περικοπες των κοινωνικων παροχων, η αυξηση της ανεργιας, ειναι μονο μερικα σημεια αυτου του ατελειωτου καταλογου των εργων της διακυβερνησης Κληριδη.

Σημερα ο Κληριδης ζητα την ψηφο μας και παρουσιαζει τον ευατο του σαν τον πιο εμπειρο για να ολοκληρωσει αυτο το εργο που εμεινε μισοτελειωτο. Μα αν το εργο του εμεινε στη μεση αυτο οφειλεται στην αντισταση που βρηκε απο την τεραστια πλειοψηφια των εργαζομενων. Αν δεν καταφερε να βαλει χερι στην ΑΤΑ, και τις αλλες εργατικες καταχτησεις που επιβουλευεται εδω και πεντε χρονια αυτο οφειλεται στις κινητοποιησεις και τους αγωνες της μεγαλης μαζας των εργαζομενων οπως τους οικοδομους, τους ξενοδοχοϋπαλληλους, τους παπουτσηδες και αλλους. Ακομα και κομματια της εργατικης ταξης που παραδοσιακα στηριζουν την Δεξια βρεθηκαν σε συγκρουση με την κυβερνηση Κληριδη και την πολιτικη της, οπως οι φιλολογοι, οι γιατροι, οι πιλοττοι και αλλοι. Οι φοιτητες και οι μαθητες βρεθηκαν πολλες φορες, αυτα τα πεντε χρονια στους δρομους για να υπερασπιστουν το δικαιωμα τους στη μορφωση και την δημοσια και δωρεαν παιδεια.

Οι μονοι που δηλωνουν ευχαριστημενοι με την διακυβερνηση Κληριδη ειναι οι βιομηχανοι και οι εργοδοτες της ΟΕΒ, του ΚΕΒΕ και του ΠΑΣΥΞΕ. Και γιατι να μην ειναι αφου ολ' αυτα τα χρονια τους προσφερε απλωχερα δεκαδες εκατομμυρια σε επιδοτησεις, φοροαπαλλαγες και αλλα «κινητρα».

Ειναι γελασμενος ομως ο Κληριδης και το κομμα του, ο Συναγερμος, αν νομιζουν οτι η εργατικη ταξη θα τους δωσει την ψηφο της για να ολοκληρωσουν αυτο το εργο.

Κατα βαθος ομως ξερουν οτι η εργατικη ταξη θα τους μαυρισει για αυτα τους τα εργα και ετσι εχουν τραβηξει το χαρτι του εθνικισμου, της εθνικοφροσυνης και του αντικομμουνισμου. Μιλουν για κομμουνιστικο κινδυνο για καταλυση της δημοκρατιας για να κτυπησουν το ΑΚΕΛ. Χρειαζεται πραγματικα πολυ θρασος για να μιλουν για δημοκρατια αυτοι που εδωσαν πολιτικη στεγη στους πραξικοπηματιες, αυτοι που ανοιξαν τις πορτες του προεδρικου για να μπουν μεσα αυτοι που το '74 τσαλαπατησαν καθε εννοια δημοκρατιας κατω απο τις ερπυστριες των τανκς. Χρειαζεται πραγματικα πολυ θρασος να μιλουν για δημοκρατια αυτοι που ηρωοποιουν τον φασιστα Γριβα και του κτιζουν μνημεια. Χρειαζεται πολυ θρασος να μιλουν για δημοκρατια αυτοι που εχουν την πολιτικη ευθυνη για τη σφαγη στη Χλωρακα.

Επικαλουνται το Δογμα, τους εξοπλισμους, την παραγγελια των S-300 και τις διαπραγματευσεις με την Ε.Ε. για να μας πουν οτι αναβαθμιστηκε το κυπριακο και συντομα θα υπαρξει «λυση».

Σ' αυτο πραγματικα εχουν δικαιο. Στην διαρκεια της διακυβερνησης Κληριδη φτασαμε τουλαχιστο δυο φορες πολυ κοντα σε «λυση» του Κυπριακου. Μονο που θα ηταν λυσεις σαν αυτες του '74, πολεμος, προσφυγια, αγνοουμενοι, καταστροφη. Σ' αυτες τις λυσεις κοντεψαν να μας οδηγησουν η κριση στα Ιμια και αργοτερα στη Δερυνεια. Σε τετοιες λυσεις απειλει να μας οδηγησει η παραγγελια των S-300 και η Ευρωπαϊκη τους πορεια.

Η μονη συμβολη του Κληριδη αυτα τα πεντε χρονια στο κυπριακο ειναι η αναβαθμιση της εντασης και της κρισης στις ελληνοτουρκικες σχεσεις και στις σχεσεις των δυο κοινοτητων στη Κυπρο. Αυτο που σημερα βρισκεται πιο κοντα δεν ειναι καποια ειρηνικη διευθετηση του κυπριακου αλλα ο κινδυνος νεων θερμων επισοδειων ή ακομα και γενικευμενου πολεμου, οπως ομολογουν οι ιδιοι οι υπουργοι εξωτερικων της Ελλαδας και της Τουρκιας.

Η εργατικη ταξη δεν θ' αφησει τον Κληριδη να συνεχισει το πολεμοκαπηλο εργο του. Αν θελει να συνεχισει να παιζει πολεμικα παιχνιδια ας παει να γραφτει εθνοφυλακας να βγαζει σκοπιες τα Σαββατοκυριακα στην Εγκωμη.

Στο προεδρικο δεν πρεπει να μεινει. Ειναι επικινδυνος.

Γι αυτο καθε εργαζομενος, καθε νεολαιος που θελει να δωσει ενα τελος σ' αυτη τη θλιβερη πενταετια, την πενταετια της λιτοτητας, του σοβινισμου και της πολεμοκαπηλειας θα πρεπει στις εκλογες της 8 Φεβραρη να ριξει μαυρο στον Κληριδη. Πρεπει να χρησιμοποιησουμε τη ψηφο μας για να πεταξουμε εξω απο το προεδρικο τον Κληριδη και τους πραξικοπηματιες.

Θα πρεπει χωρις κανενα ενδιασμο να ψηφισουμε Ιακωβου, τον υποψηφιο που υποστηριζει το ΑΚΕΛ για να στειλουμε το μηνυμα οτι ο κοσμος αποδοκιμαζει αυτη τη πολιτικη και θελει μια πραγματικη αλλαγη. Αυτο ομως δεν ειναι αρκετο, η ψηφος δεν αρκει. Δεν πρεπει να εχουμε καμια αυταπατη οτι ο Ιακωβου θα δικαιωσει τις προσδοκιες της εργατικης ταξης για μια καλυτερη ζωη και για ειρηνη στη Κυπρο. Γι' αυτο χρειαζονται οι δικοι μας αγωνες, χρειαζεται πανω απ' ολα σοσιαλιστικη οργανωση και προοπτικη.

Ντινος Αγιομαμιτης

Σοσιαλιστικ

Ειναι δεκαδες χιλιαδες οι εργαζομενοι που στις 8 του Φλεβαρη θα μαυρισουν την κυβερνηση των περικοπων και της αναβιωσης του εοκαβητισμου, δινοντας τη ψηφο τους στον υποψηφιο του ΑΚΕΛ, τον Γιωργο Ιακωβου. Απο αυτους ομως ενας σημαντικος αριθμος θα τον ψηφισει γνωριζοντας οτι τιποτα δεν προκειτε ουσιαστικα να αλλαξει.

Αυτος ο κοσμος μπορει να οδηγηθει και σε ενα αισθημα απογοητευσης και αδιεξοδου, οτι τα πραγματα θα συνεχισουν στον ιδιο κατηφορο οπως και πριν, και οτι κανενας δεν μπορει να σταθει εμποδιο σε αυτη τη πορεια. Μπορει ομως να κερδηθει στις ιδεες και την πολιτικη της Εργατικης Δημοκρατιας, τις ιδεες της επαναστασης και του σοσιαλισμου.

Συχνα ακουμε το επιχειρημα: "Ωραια αυτα που λετε. Εχετε δικαιο να ξεσκεπαζετε την βαρβαροτητα που απλωνεται σ'ολοκληρο τον πλανητη. Πιστευετε ομως οτι η Εργατικη Δημοκρατια μπορει να γινει ποτέ τοσο δυνατη ωστε να μπορει να επιρεασει τα πραγματα;"

Η απαντηση βρισκεται στον χαρακτηρα της ιδιας της καπιταλιστικης κοινωνιας. Σε περιοδους μακροσυρτης κρισης οπως αυτη που ζουμε σημερα , χιλιαδες απλοι ανθρωποι ερχονται ολοενα και πιο συχνα σε συγκρουση με αντιληψεις και καταστασεις που προηγουμενα θεωρουσαν δεδομενες και αναλλοιωτες.

Μπορουμε

Ομως απο τη στιγμη που οι αγωνες αρχιζουν να ξεσπουν αυτες οι ιδεες που κυριαρχουν μεσα στους εργαζομενους αλλαζουν σε μαζικη κλιμακα. Ανακαλυπτουν πως οχι μονο δεν ειναι

...νισμος, πολεμοκαπηλεια

...και τους ...ροεδρικο

...η Προοπτικη

ανισχυροι αλλά ειναι ικανοι να παρουν τη τυχη στα χερια τους.

Ηδη πολλοι αριστεροι αγωνιστες βλεπουν οτι θα χρειαστουν αγωνες σε ολα τα μετωπα και μετα απο μια εκλογη του Ιακωβου. Αυτη η πεποιθηση ειναι ιδιαιτερα εντονη αναμεσα σε αυτους που εδωσαν σκληρες μαχες την τελευταια πενταετια.

Η αγωνιστικη διαθεση σ'ενα μεγαλο κομματι της εργατικης ταξης υπαρχει. Αυτη πρεπει να αρχισει να οργανωνεται πολιτικα απο τωρα. Διαφορετικα θα βρεθει απροετοιμαστη μπροστα στα σκληρα πολιτικα διλημματα που προκειται ν'ανοιξουν μετα τις εκλογες: Θα ειναι "ρεβανσησμος" η αποκαθηλωση των πραξικοπηματιων και των εγκαθετων του ΔΗΣΥ απο τα διαφορα ποστα; Θα δεχτουμε συνεχιση του "διαλογου" για αχρηστευση της ΑΤΑ; Χρειαζεται να περιμενουμε "δηγματα γραφης" απο τον Ιακωβου ή πρεπει να αρχισουμε τις απεργιες για αυξησεις απο τωρα;

Οι ηγεσιες των συντεχνιων ειναι ετοιμες να ζητησουν αυτοσυγκρατηση, περιοδο χαριτος και αναμονη. Μονο ενα δικτυο απο πολιτικα ξεκαθαρους μαχητες του σοσιαλισμου μπορει να στηριξει τους αγωνες που ερχονται

Στις εκλογες θα χρησιμοποιησουμε τη ψηφο στον Ιακωβου για να μαυρισουμε τον Κληριδη και το ΔΗΣΥ. Απο την αλλη ομως δεν πρεπει να εχουμε καμια εμιστοσυνη στον Ιακωβου.

Για να αξιοποιησουμε την εκλογικη ηττα του Κληριδη και της ταξης του χρειαζεται οργανωση και σοσιαλιστικη προοπτικη. Χρειαζεται μια μαζικη οργανωση που να βαζει στοχο την ανατροπη των καπιταλιστων. Ελατε στην Εργατικη Δημοκρατια για να τη χτισουμε μαζι.

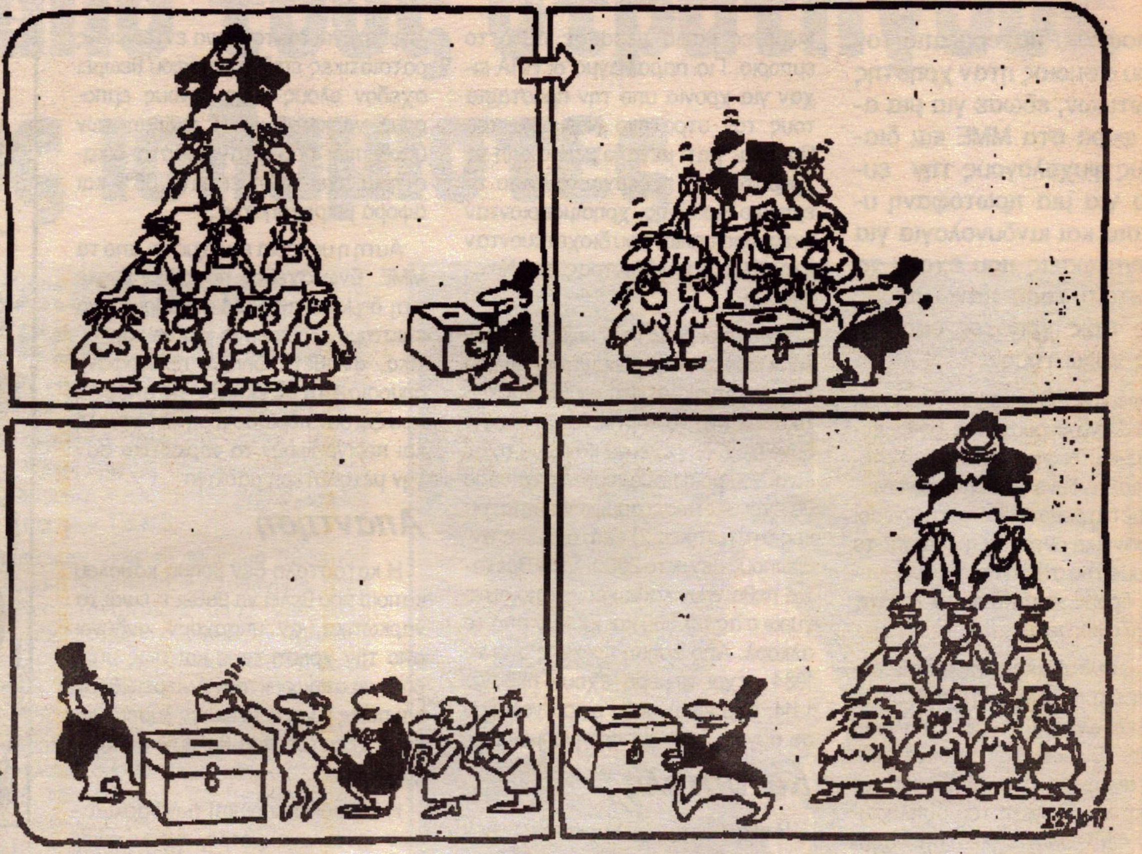

Μπορει η "τενεκα" να φερει πραγματικη αλλαγη;

"Θα υποστηριξετε και σ'αυτες τις εκλογες τον δεξιο υποψηφιο που προτεινει το ΑΚΕΛ;"

Αυτο ειναι ενα ερωτημα που αντιμετωπιζουμε συχνα απο αριστερους σε εργατικους χωρους και στα πουληματα της Εργατικης Δημοκρατιας στις γειτονιες και τις πλατειες. Αλλοι παλι που θελουν οπωσδηποτε να ξεκουμπιστουν ο Κληριδης και οι πραξικοπηματιες απο το προεδρικο δηλωνουν οτι θα ψηφισουν Ιακωβου, αλλά με μιση καρδια, παραδωμενα.

Δεν ειναι παραξενο που υπαρχουν τετοιες αντιδρασεις. Το ΑΚΕΛ και ο υποψηφιος του εχουν υιοθετησει το μεγαλυτερο μερος της πολιτικης του Κληριδη και του Συναγερμου: Στηριξη του Ενιαιου Αμυντικου Δογματος, ενταξη στο καπιταλιστικο κλαμπ της Ευρωπαϊκης Ενωσης, ακομα και την "αναγκη" εκσυγχρονισμου και ιδιωτικοποιησεων.

Μια τετοια πολιτικη ομως πως ειναι δυνατο να φερει την αλλαγη που ζητουν χιλιαδες εργαζομενοι;

Η συντομη απαντηση ειναι οτι η ψηφος απο μονη της μονο ελαχιστες αλλαγες μπορει να φερει. Η ψηφος - ειτε προκειται για την εκλογη βουλευτων ειτε προεδρου - εκεινο που οριζει ειναι το ποιοι θ'αποτελεσουν ενα μικρο μονο κομματι ενος ολοκληρου μηχανισμου που ειναι κομμενος και ραμμενος για να υπηρετει τα συμφεροντα των αφεντικων.

Οι πιο σημαντικες αποφασεις που επηρεαζουν την καθημερινη ζωη των απλων ανθρωπων - το αν υπαρχουν δουλιες, το που θα ξοδευτουν τα κονδυλια και ποιοι μισθοι προσφερονται στους εργαζομενους - ειναι αποφασεις που παιρνουν οι βιομηχανοι και οι εργοδοτες. Αυτους κανενας δεν τους εκλεγει. Ουτε βεβαια εκλεγουμε αυτους που διευθυνουν τις νευραλγικες θεσεις του κρατικου μηχανισμου - την ηγεσια του στρατου, της αστυνομιας, τον γενικο εισαγγελεα, τους δικαστες, και γενικα τους διευθυντες της δημοσιας υπηρεσιας.

Για την ακριβεια ολοι αυτοι ισχυριζονται οτι "η πολιτικη" δεν πρεπει να επηρεαζει το εργο τους. Αυτο φυσικα ειναι μια απατη. Γιατι ολοι αυτοι ανηκουν στον ιδιο κοινωνικο κυκλο με τους βιομηχανους και τραπεζιτες και συνδεονται μεταξυ με δεσμους φιλιας ή συγγενειας και πανω απο ολα αμοιβαιων συμφεροντων.

Ειναι αυτη η συνδυασμενη δυναμη της αρχουσας ταξης που κατ'επαναληψη εμποδισε κυβερνησεις να εισαξουν εστω και μικρες μεταρρυθμισεις προς το συμφερον των απλων ανθρωπων.

Η ρηση οτι "αν οι εκλογες μπορουσαν να αλλαξουν την κοινωνια, θα κηρυσσονταν παρανομες", δεν απεχει και πολυ απο την πραγματικοτητα.

Αυτο ομως δεν σημαινει οτι η ψηφος δεν εχει καμια σημασια. Η προσπαθεια καθε αρχουσας ταξης ειναι να εξασφαλισει την αποδοχη της κυριαρχιας της απο την πλειοψηφεια αυτων που εκμεταλλευεται και καταπιεζει. Γιατι αυτο κανει πιο ευκολο το "εργο" της.

Εργατικοι αγωνες

Ο Κληριδης και ο ΔΗΣΥ, υπαρχουν ακριβως για να εξασφαλιζουν μια τετοια υποστηριξη για την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη. Και αυτο το πετυχενουν καλλιεργωντας ενα σωρο αντιδραστικες ιδεες μεσα στην εργατικη ταξη, στρεφοντας ετσι τον ενα εργατη εναντια στον αλλο: τους ντοπιους εναντια στους ξενους εργατες, τους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα εναντια σ'αυτους που δουλευουν στον δημοσιο, τους ελληνοκυπριους εναντια στους τουρκοκυπριους εργαζομενους, τους ετεροφυλοφιλους εναντια στους ομοφυλοφιλους, και παει λεγοντας.

Ο Κληριδης και το κομμα του ειναι οι πιο ενθερμοι υποστηρικτες του καπιταλιστικου συστηματος. Ειναι οι πιο ξετσιπωτοι προαγωγοι του εθνικισμου, του ρατσισμου και της πολεμοκαπηλιας.

Οι καταβολες του ΑΚΕΛ ειναι πολυ διαφορετικες. Μεγαλωσε μεσα απο την προσπαθεια της εργατικης ταξης να παλεψει οργανωμενα εναντια στη φτωχεια και την εξαθλιωση που γεννα ο καπιταλισμος.

Το ΑΚΕΛ παντα εβλεπε την κοινωνικη αλλαγη να ερχεται μεσα απο την ασκηση πιεσεων πανω στο ιδιο το συστημα, μεσα απο την "συνδιαχειρηση" και την "σταδιακη συσσσωρευση μεταρρυθμισεων".

Αν το ΑΚΕΛ σημερα αποτελει μια σημαντικη πολιτικη δυναμη αυτο οφειλεται στο οτι καταφερε να τροχιοδρομει την επιθυμια της τεραστιας μαζας των εργαζομενων για αλλαγη. Αυτο ισχυει και στις μερες μας, εστω κι αν οι διαφοροι Ιακωβου, Βενιαμιν και Παπακωστες αποστρεφονται ακομα και την εργατικη πρωτομαγια. Πόσο μαλλον την προοπτικη της κοινωνικης αλλαγης.

Ωστοσο - περα απο το "οραμα" και τους προσανατολισμους του ιδιου του Ιακωβου και αυτων που τον εχουν αγγαλιασει - μια νικη του υποψηφιου του ΑΚΕΛ σ'αυτες τις εκλογες θα καταγραφει σαν απορριψη της Συναγερμικης φιλοσοφιας της λιτοτητας για τους εργαζομενους και των επιδοτησεων για τους βιομηχανους, των δισεκατομμυριων για πολεμοκαπηλα δογματα και των περικοπων στα νοσοκομεια και τα σχολεια.

Χωρις αυτο βεβαια να σημαινει οτι μια κυβερνηση Ιακωβου θα υπηρετησει λιγοτερο αξια τους ελληνοκυπριους καπιταλιστες.

Η πραγματικη μαχη δεν θα δωθει μεσα απο την καλπη - μεσα απο την "τενεκα" κατα που λεει κι ο Κληριδης - στις 8 Φλεβαρη, αλλά μεσα στους χωρους δουλειας, μεσα απο τις κινητοποιησεις των ιδιων των εργαζομενων μετα τις εκλογες.

Μια νικη του Ιακωβου θα κανει ξεκαθαρο οτι εμποδιο για την αλλαγη δεν ειναι η μαζα των απλων ανθρωπων αλλα αυτοι που βρισκονται στη κορηφη της κοινωνιας. Θα κανει επισης πιο εμφανες οτι συνυπευθυνη ειναι και η ηγεσια του ΑΚΕΛ που ισχυριζεται οτι η αλλαγη ερχεται μεσα απο την καλπη.

Στις εκλογες η ψηφος στον υποψηφιο του ΑΚΕΛ ειναι η μονη που θα καταγραφει σαν επιθυμια για αλλαγη. Ομως αυτο που ειναι πιο σημαντικο για ολους οσους θελουν την πραγματικη αλλαγη δεν ειναι η ψηφος αλλα το πως θα κερδισουμε τους αγωνες που ερχονται. Η προετοιμασια και η οργανωση αυτων των αγωνων ειναι πολυ πιο σημαντικη απο το να χολοσκουμε επειδη θα ψηφισουμε στις 8 του Φλεβαρη τον υποψηφιο μανατζερ που προτεινει το ΑΚΕΛ.

Δαφνος Οικονομου

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η σχιζοφρενεια του καπιταλισμου

Η δολοφονια πατερα απο τον γιο του ο οποιος ηταν χρηστης ναρκωτικων, εδωσε για μια ακομα φορα στα ΜΜΕ και διαφορους ψυχολογους την ευκαιρια για μια πρωτοφανη υποκρισια και κινδυνολογια για τις επιπτωσεις που εχουν τα ναρκωτικα τοσο πανω στους ιδιους τους χρηστες οσο και στους γυρω τους.

Γραφει ο Χρ. Γιαννακος στη στηλη του «Φιλελευθερου» «τα ανθρωπινα» (!): «... οι ναρκομανεις αποτελουν πια κινδυνο για την κοινωνια, αφου μετατρεπονται απο ανθρωποι σε παρανοϊκα οντα, που μεσα απο το συνδρομο της στερησης των ναρκωτικων, δρουν κατω απο το κρατος της σχιζοφρενειας....»

Στο ιδιο μοτιβο και ο γιατρος Βερεσιες, σε μια πρωτοφανη αντιδεοντολογικη και αντιεπιστημονικη δηλωση του για τον ιδιο τον ασθενη του, αφου αναφερε στα ΜΜΕ ολο το ιστορικο του πελατη του συμπληρωνει: *«ο Αθως οδηγηθηκε στην παρανοϊκη κατασταση λογω της πολυχρονης χρησης μαριχουανας και χασις σε συνδιασμο με αλκοολ.... Ειναι μυθος οτι η μαριχουανα δεν προκαλει ψυχαναγκασμο».*(Φιλ. 28/12/97)

Σε δηλωσεις του στην ιδια εφημεριδα, ο ψυχιατρος Δρ Μικελλιδης αντικρουει αυτη την αποψη τονιζοντας οτι «η ψυχωση του Αθου εναντια στους γονεις του δεν εχει καμια σχεση με την χρηση χασις αφου δεν υπαρχει επιστημονικη αποδειξη οτι το χασις προκαλει σχιζοφρενεια».

Κερδη

Η κυριαρχη ερμηνεια, για την εξαπλωση των ναρκωτικων ριχνει την ευθυνη στους «αδιστακτους εμπορους» και σαν λυση προτεινει την καταστολη με περισσοτερη αστυνομευση και μεγαλυτερες ποινες.

Η πραγματικοτητα ομως για τα ναρκωτικα ειναι κατι που δεν θελουν να δουν τα δαιμονια της δημοσιογραφιας και οι επιφανεις ψυχολογοι. Τα ναρκωτικα μπορει να ειναι χημικες ουσιες που φερνουν αλλαγες στην διαθεση, ειναι ομως και ενα εμπορευμα που φερνει και τεραστια κερδη.

Συμφωνα με εκθεση του ΟΗΕ η καλλιεργεια της κοκαϊνης εχει διπλασιαστει τα τελευταια χρονια, του δε οπιου, που αποτελει την πρωτη υλη για την ηρωϊνη, εχει τριπλασιαστει. Μια παραγωγη που εχει ολο και περισσοτερη ζητηση οσο ο καπιταλισμος γινεται πιο βαρβαρος για την εργατικη ταξη και τη νεολαια.

Αυτη τη στιγμη υπαρχουν στο κοσμο, 8 εκατομμυρια χρηστες ηρωϊνης και 30 εκατομμυρια χρηστες κοκαϊνης, ενω προηγειται η κανναβη που μονο στη Βρετανια υπαρχουν 2,75 εκατομμυρια χρηστες, ενω οι χρηστες των νομιμων ναρκωτικων, καπνος, αλκοολ, ηρεμιστικα, αγχολυτικα κλπ προπορευονται κατα πολυ.

Τα κερδη απο τα ναρκωτικα ειναι μεγαλυτερα ακομα και απο αυτα του πετρελαιου! Και δεν προκειται για καποιους μυστηριωδεις «κακους» εμπορους απο τη μια και τις «καλες» κυβερνησεις απο την αλλη που μαχονται για να μας σωσουν απο το «λευκο θανατο». Οι εμποροι ναρκωτικων ειναι γνωστοι στις κυβερνησεις οι οποιες συχνα ειναι και οι ιδιες χωμενες βαθια μεσα σε αυτο το εμποριο. Για παραδειγμα οι ΗΠΑ ειχαν για χρονια υπο την προστασια τους τον στρατηγο Νοριεγκα του Παναμα, γιατι μεγαλο μερος απο τα χρηματα που προερχονταν απο το εμποριο κοκαϊνης, χρησιμοποιονταν για αγορα οπλων που διοχετευονταν στο στρατο των Κοντρας στη Νικαραγουα.

Η δε υποκρισια των κυβερνησεων ειναι φανερη οταν δουμε την πολιτικη τους απεναντι στα νομιμα ναρκωτικα. Αν ενα ναρκωτικο ειναι επικινδυνο ή οχι δεν εχει να κανει με το αν ειναι νομιμο ή παρανομο. Το τσιγαρο θα εχει σκοτωσει συμφωνα με ιατρικες στατιστικες 21 εκατομμυρια ανθρωπους μεχρι το 2000. Στην Βρετανια πεθαινουν καθε χρονο απο αυτο γυρω στις 115.000 και 28.000 απο το αλκοολ. Απο χρηση ηρωϊνης απο το 1984 μεχρι σημερα εχουν πεθανει 1.114, που ειναι πολυ μικρο νουμερο σε συγκριση με τα προηγουμενα.

Καταστολη

Η εξαπλωση των ναρκωτικων δεν ειναι υποθεση ολων αυτων που βλεπουμε να συρονται στα δικαστηρια αλλα καποιων που βρισκονται στα ψηλοτερα κλιμακια του συστηματος και προστατευονται απο αυτο.

Ειναι φανερο οτι ο μυθος που καλλιεργειται γυρω απο τα ναρκωτικα στοχο εχει την εξαρση της καταστολης εναντια στην εργατικη ταξη και τη νεολαια. Η αρχουσα ταξη χρησιμοποιει τα ναρκωτικα για να καλυτερη δικαιολογια για να αυξησει την αστυνομευση στα σχολεια και στους χωρους που συχναζει η νεολαια με την δικαιολογια της προληψης, ενω ταυτοχρονα εντεινει τις ρατσιστικες επιθεσεις αφου θεωρει σχεδον ολους τους ξενους εμπορους ναρκωτικων. Η αυξηση των υποθεσεων που φτανουν στα δικαστηρια εχει αυξηθει κατα 35% και αφορα μικροχρηστες.

Αυτη η υστερια ενισχυεται απο τα ΜΜΕ. Ενω σχεδον ποτε δεν βγηκε στη δημοσιοτητα μια τεκμηριωμενα επιστημονικη ερευνα για τα ναρκωτικα, αντιθετα δινουν πρωτοφανη δημοσιοτητα σε εκεινες τις αποψεις που ζητουν περισσοτερη καταστολη και περιγραφουν τα ναρκωτικα σαν την μεταλυτερη μαστιγα.

Απαντηση

Η καταστολη δεν βοηθα καθολου καποιο που θελει να μαθει τι ειναι τα ναρκωτικα, αν υπαρχουν κινδυνοι απο την χρηση τους και πως μπορουν να αποφευκτουν ή να μειωθουν και ποιες ειναι οι ιατρικες λυσεις για τους χρηστες που θελουν να απεξαρτηθουν.

Η αποποινικοποιηση των ναρκωτικων ειναι ενα μετρο, αφου ειναι αποδεδειγμενο οτι η παρανομια βοηθα στην εξαπλωση. Απο μονη της ομως δεν αρκει. Χρειαζεται να υπαρξει κρατικος ελεγχος των ναρκωτικων μεσα απο το συστημα υγειας. Να μπορουν οι χρηστες να προμηθευονται απο τα νοσοκομεια τη δοση τους, να παρεχεται δωρεαν θεραπεια σε οποιο θελει να απεξαρτηθει και να υπαρχει συνεχης ιατρικη και φαρμακευτικη βοηθεια σε οσους την εχουν αναγκη. Ακομα χρειαζεται το κρατος να βρισκει δουλια σε ολο αυτο το κοσμο ετσι που να μπορει να σταθει ξανα στα ποδια του.

Μονο οποιος προσφερει διεξοδο στην μιζερια, φτωχεια και ανεργια μπορει να δωσει διεξοδο απο την αθλιοτητα των ναρκωτικων. Ο καπιταλισμος γεννα καθε μορφης καταπιεση. Χρειαζεται αμεσα να απαλαγουμε απο αυτο το βαρβαρο συστημα που μας ριχνει στην μαστουρα και στη ληθη.

Ο αγωνας για σοσιαλισμο ειναι μια ζωντανη απαντηση, οχι για τεχνιτους παραδεισους, αλλα για ενα κοσμο ακριβως οπως οι απλοι ανθρωποι τον ονειρευομαστε.

Δημητρα Χριστοδουλου

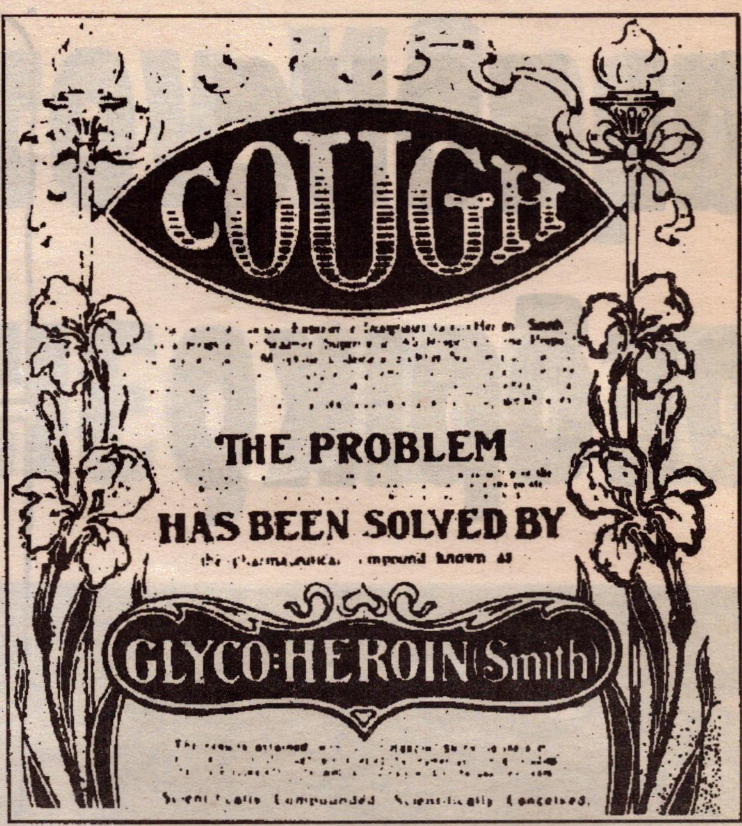

Η γνωστη φαρμακοβιομηχανια Bayer παρασκευασε την ηρωϊνη το 1898 σαν παυσιπονο που... δεν δημιουργουσε εξαρτηση. Η αφισα στην φωτο την διαφημιζει σαν φαρμακο για το βηχα

Η Διασκεψη του Κυοτο για το Κλιμα

Αποθεωση της καπιταλιστικης υποκρισιας

Τον περασμενο Δεκεμβρη εγινε στην πολη Κυοτο της Ιαπωνιας η 3η Παγκοσμια Διασκεψη για τις Κλιματολογικες Αλλαγες με τη συμμετοχη αντιπροσωπων απο 160 χωρες. Η διασκεψη αυτη ηταν συνεχεια προηγουμενων με σκοπο να συντονισει τις προσπαθειες που γινονται διεθνως για γενικη μειωση των εκπομπων τοξικων αεριων που προκαλουν το "φαινομενο του θερμοκηπιου". Επισης, για πρωτη φορα η Διασκεψη θα οριζε συγκεκριμενους στοχους και χρονοδιαγραμματα με νομικη ισχυ, κατω απο την ευθυνη των Ην. Εθνων.

Καμια απο τις βιομηχανικες χωρες δεν εχει υλοποιησει τους "εθελοντικους στοχους" που εθεσε η Διασκεψη του Ριο το 1992 για την μειωση των εκπομπων αυτων μεχρι το 2000. Οι ΗΠΑ για παραδειγμα, που ειναι υπευθυνες για το 22% των παγκοσμιων εκπομπων, υπολογιζεται οτι θα τις αυξησουν κατα 23% μεχρι το 2000.

Ετσι, ο κινδυνος του θερμοκηπιου αντι να απομακρυνεται, ολο και περισσοτερο φανταζει απειλητικα πανω απο τη γη. Συμφωνα με την Διακυβερνητικη Ομαδα Επιστημονων, αν συνεχισιτει η σημερινη κατασταση με τις εκπομπες βλαβερων για την ατμοσφαιρα αεριων, οπως το διοξειδιο του ανθρακα και το μεθανιο, η μεση θερμοκρασια του πλανητη θα αυξηθει μεσα στα επομενα χρονια με αποτελεσμα το λιωσιμο των παγων στους Πολους και το ανεβασμα της σταθμης των ωκεανων, με ανυπολογιστες συνεπειες για τον ανθρωπο, τη χλωριδα και την πανιδα.

Μπροστα σ'αυτη την απειλη θα ανεμενε κανενας να παραμερισουν οι οποιες διαφορες μεταξυ των κυβερνησεων και να υιοθετηθουν ολα τα αναγκαια μετρα για να αποφευχθει η καταστροφη. Αντιθετα, εκεινο που παιχτηκε στο Κυοτο, ηταν ακομα μια παρασταση της φαρσοκωμωδιας που ειδαμε στο Μοντρεαλ, στο Ριο και στο Βερολινο. Μετα απο "μαραθωνιες" συζητησεις και μεσα σ'ενα αγριο παζαρι, συμφωνησαν τελικα να μειωσουν μεταξυ του 2008-2012 κατα 5,2% μεσον ορο των εκπομπων των βλαβερων αεριων, σε σχεση με το επιπεδο 1990.

Ομως η μεγαλυτερη υποκρισια αυτων που υποτιθεται νοιαζονται για την προστασια του πλανητη και ολους εμας, ηταν η προνοια στην συμφωνια με την οποια ιδρυεται μια παγκοσμια τραπεζα "ρυπανσης", που θα επιτρεπει σε κυβερνησεις να αγοραζουν το δικαιωμα στη ρυπανση. Θα επιτρεπεται σε κρατη ν'αγοραζουν "βαθμους" απο εκεινες τις χωρες που εχουν μειωμενες εκπομπες. Για παραδειγμα, η Ρωσια που εχει μειωμενες εκπομπες διοξειδιου του ανθρακα, λογω της καταρρευσης της βιομηχανιας της, θα μπορει να πωλησει "βαθμους ρυπανσης"στις ΗΠΑ , οι οποιες αντι να επενδυσουν σε μετρα που θα μειωσουν τις δικες τους εκπομπες, θα μπορουν να αγορασουν τους βαθμους απο τη Ρωσια και να καλυψουν μερος του στοχου που ειχαν θεσει!

Αυτα ηταν λοιπον τα επιτευγματα για τα οποια πανηγυρισαν ολοι εκεινοι που συσκεφθηκαν στο Κυοτο. Ο Γ.Γ. του ΟΗΕ Κοφυ Ανναν δηλωσε οτι "οι μεγαλες βιομηχανικες χωρες εδειξαν μια πραγματικα ηγετικη πολιτικη" με την υπογραφη της συμφωνιας «που αποτελει μεγαλο αλμα για την προστασια του περιβαλλοντος».

Ομως, αυτο που στην ουσια φανηκε ειναι οτι οι καπιταλιστες και οι κυβερνησεις τους δεν διστάζουν να υποθηκευσουν το μελλον ολοκληρου του πλανητη στα συμφεροντα των βιομηχανιων τους, του εμποριου τους και των "εθνικων οικονομιων".

Εχουμε λοιπον πραγματικο συμφερον να παλεψουμε για να τους ξεφορτωθουμε και αυτους και το συστημα τους, εδω και τωρα , πριν μας εξοντωσουν για τα "ρυποδολαρα" τους μεσα σ'ενα "θερμοκηπιο αεριων", απο πλημμυρες, ξηρασιες και παγετωνες.

Αντωνης Σαρρης

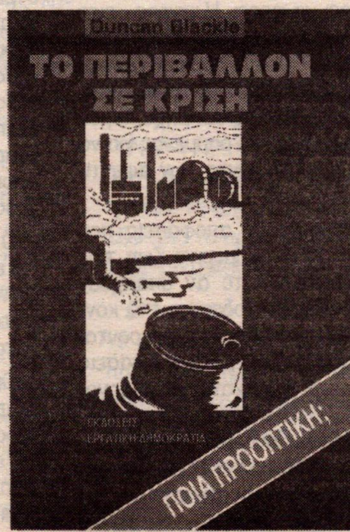

Μπορειτε να το προμηθευτειτε απο το βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας

Η Δημοσια Υγεια Νοσει

Στις 5 Ιανουαριου ελειξε η προθεσμια που εδωσαν οι ειδικευομενοι γιατροι στην κυβερνηση για την επιλυση των προβληματων τους. Σε ενδειξη μαλιστα καλης θελησης δεκτηκαν να εργαστουν αμισθει ακομα και τις ημερες των γιορτων.

Αυτο που εισεπραξαν σαν ανταλαγμα μεχρι τωρα ηταν υποσχεσεις απο τον Υπουργο Υγειας οτι το θεμα για την αυξηση της αδειας αναπαυσης απο 12 σε 18 μερες τον χρονο και το αιτημα που αφορα το ωραριο εργασιας θα επιλυθουν συντομα.

Με μετρα απειλουν και οι ακτινογραφοι - ακτινοθεραπειας γιατι δεν αμειβονται για την υπερωριακη τους απασχοληση. Εδω και εφτα χρονια προσφερουν τις υπηρεσιες τους χωρις να αποζημιωνονται απο την κυβερνηση. Αιτημα τους η εφαρμογη του συστηματος αναμονης, ωστε να υπαρχει οργανωση στο τμημα και η δουλεια να διεξαγεται κατω απο τις σωστες προϋποθεσεις. Συμφωνα με τον επιθεωρητη του ακτινοθεραπευτικου τμηματος, προσπαθειες για να ρυθμιστει το θεμα καταβαλλονται απο το 1993 χωρις ομως το Υπουργειο Υγειας ν'ανταποκριθει στο αιτημα των ακτινοθεραπευτων.

Την ιδια κατασταση παρουσιαζει και ο κλαδος των νοσηλευτων και των γιατρων. Οι νοσηλευτες μ'απεργιες περσι ζητουσαν προσληψεις. Εκκρεμει ακομη η συμβαση των 64 εκτακτων νοσηλευτων που ειναι αγνωστο αν θα επαναπροσληφθουν. Επισης προβληματα αντιμετωπιζουν και οι γιατροι οσον αφορα το συνταξιοδοτικο, την οργανικη δομη θεσεων, τις αυξησεις και τα επιδοματα.

Ενω η κατασταση στο προσωπικο των νοσοκομειων ειναι τετοια, τα ιδια τα νοσοκομεια ειναι σε μαυρο χαλι, αφου υπαρχει ελλειψη κρεβατιων, εξοπλισμου και φαρμακων. Υπαρχουν επισης,τεραστιες λιστες αναμονης για μια εξεταση ή για μια εγχειρηση.

Η κυβερνηση Κληριδη με την πολιτικη της λιτοτητας στον τομεα της υγειας εχει φερει τα νοσοκομεια σε διαλυση.

Ο θυμος των εργαζομενων στα νοσοκομεια εχει φτασει στο απροχωρητο. Θυμος οχι μονο απεναντι στην πολιτικη της λιτοτητας της κυβερνησης, αλλα και απεναντι στην ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ και στην ξεπουληματικη τακτικη που ακολουθα απεναντι στους αγωνες των εργαζομενων. Η ηγεσια της συνδικαλιστικης οργανωσης των δημοσιων υπαλληλων αντι να στηριξει του αγωνες ολων αυτων των κομματιων που παλευουν εναντια στη λιτοτητα και τις περικοπες, δηλωνει δημοσια οτι δεν θα επιτρεψει προεκλογικες απεργιες ουτε πιεστικα αιτηματα.

Για να κερδιθουν τα αιτηματα των εργαζομενων στα νοσοκομεια χρειαζεται δυναμικος αγωνας και συντονισμος ολων αυτων των κομματιων. Μια απεργια διαρκειας των γιατρων, των νοσηλευτων, των αντινοθεραπευτων και αλλων εργαζομενων στα νοσοκομεια θα αναγκαζε την ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ να στηριξει αυτον τον αγωνα και θα υποχρεωνε την την κυβερνηση να υποχωρησει.

Ενας τετοιος αγωνας θα μπορουσε να κερδισει ευκολα την συμπαρασταση ολοκληρης της εργατικης ταξης. Ολοι μας εχουμε να ωφεληθουμε απο τους αγωνες των εργαζομενων στα νοσοκομεια που παλευουν για προσληψεις, για καλυτερες συνθηκες δουλειας, για καλυτερο εξοπλισμο των νοσοκομειων.

Γι'αυτο το λογο πρεπει να τους συμπαρασταθουμε, να σταθουμε διπλα τους μεχρι να κερδισουν. Η δικη τους νικη θα ειναι μια νικη για ολους μας.

Μαρια Κωνσταντινου

ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΕΣ

Το ποτηρι ξεχειλισε

Οι υποσχεσεις που εδωσε η κυβερνηση τον περασμενο Δεκεβρη στους τηλεφωνητες οτι θα ικανοποιησει τα αιτηματα τους, για ν' αναστειλουν τα απεργιακα μετρα που ειχαν εξαγγειλει, αποδειχτηκαν ψευτικες. Ενα μηνα μετα οι τηλεφωνητες συνεχιζουν να ειναι στο περιμενε.

Στις 8 του Γεναρη κατεβηκαν σε 2ωρη σταση εργασιας, παραλυοντας ουσιαστικα πολλες υπηρεσιες και τα νοσοκομεια και δηλωνουν ετοιμοι να κλιμακωσουν τα μετρα με 24ωρη απεργια αν η κυβερνηση συνεχισει να τους αγνοει.

Οι τηλεφωνητες ζητουν την αναβαθμιση των μισθολογικων τους κλιμακων και την προσληψη προσωπικου για να καλυφτουν οι αναγκες που υπαρχουν. Απο τις 84 θεσεις που υπαρχουν παγκυπρια, σημερα καλυπτονται μονο οι 74 και η κυβερνηση θελει να καταργησει ακομα 16 θεσεις. Αυτο εχει σαν αποτελεσμα πολλες φορες οι τηλεφωνητες να αναγκαζονται να δουλευουν μεχρι και 50 με 55 ωρες τη βδομαδα.

Αυτα τα αιτηματα των τηλεφωνητων χρονολογουνται απο πολυ παλια. Το 1995 κατεβηκαν για πρωτη φορα σε απεργια η οποια σταματησε μεσα σε 2 ωρες μετα απο παρεμβαση του προεδρου που υποσχεθηκε οτι το Υπουργικο Συμβουλιο θα ικανοποιουσε τα αιτηματα τους.

Απο τοτε μεχρι σημερα οι τηλεφωνητες το μονο που παιρνουν ειναι υποσχεσεις και νεες αναβολες. Στην ουσια τα προβληματα τους χειροτερευουν ολο και περισσοτερο αφου ο φορτος εργασιας αυξανεται καθημερινα και οι ιδιοι λιγοστευουν αντι να αυξανονται.

Τα αιτηματα των τηλεφωνητων ειναι περα για περα δικαια . Η κυβερνηση ομως δεν καταλαβαινει απο δικαιο, ιδιαιτερα αν αυτο αφορα τους εργαζομενους. Η μονη γλωσσα που φαινεται να καταλαβαινει ειναι αυτη των δυναμικων κινητοποιησεων. Αυτην πρεπει να μιλησουν απο δω και μπρος οι τηλεφωνητες. Την δυναμη για να κερδισουν την εχουν, αφου μπορουν να παραλυσουν ολοκληρη την δημοσια υπηρεσια.

Για να το πετυχουν ομως χρειαζεται να κλιμακωσουν τον αγωνα τους και να ζητησουν την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων. Ειναι σιγουρο οτι θα την εχουν, αφου σημερα χιλιαδες εργαζομενοι βρισκονται σε συγκρουση με την πολιτικη που εφαρμοζει η κυβερνηση Κληριδη. Δεν υπαρχει κανενας λογος να περιμενουν μεχρι τις εκλογες για να φυγει ο Κληριδης, μπορουν απο σημερα με τον αγωνα τους να σπασουν την πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων.

ΑΗΚ

Ηλεκτροφορα καλωδια, κινδυνος-θανατος

Οι κατοικοι της περιοχης κοντα στην οδο Αγ. Σπυριδωνα στην Λαρνακα δηλωνουν οτι ειναι αποφασισμενοι ν'αντιδρασουν δυναμικα εναντια στα σχεδια της ΑΗΚ να εγκαταστησει μεγαλο υποσταθμο ηλεκτρικου ρευματος 132.000 Βολτ.

Ειναι γνωστο οτι πολλες ερευνες συνδεουν την δημιουργια ογκων στον εγκεφαλο και λευχαιμιας με τα ηλεκτρομαγνητικα πεδια που δημιουργουν τα ηλεκτροφορα καλωδια ψηλης τασης ρευματος. Η οδος Αγ. Σπυριδωνα βρισκεται στο κεντρο της Λαρνακας και σε κοντινη αποσταση απο τρια σχολεια. Παρομοιο υποσταθμο προσπαθει η ΑΗΚ να εγκαταστησει και στο κεντρο της Αγ. Ναπας και για δυο χρονια τωρα βρισκεται σε αντιπαραθεση με τον Δημο.

Η ΑΗΚ απαντωντας στην αντιδραση των κατοικων για ανεγερση του υποσταθμου δηλωνει πως ακολουθει την τακτικη που εφαρμοζεται σε παγκοσμια κλιμακα και πως καμια μετακινηση τετοιων υποσταθμων δεν μπορει να γινει. Επισης για το θεμα των ηλεκτρομαγνητικων πεδιων δηλωνει πως υιοθετει τα συμπερασματα εγκυρων διεθνων οργανισμων που αποκλειουν την συσχετιση τους με οποιαδηποτε ασθενεια.

Στην κοινοβουλευτικη επιτροπη περιβαλλοντος αμφισβητηθηκε η εγκυροτητα των μελετων της ΑΗΚ που "διαβεβαιωσαν" οτι ο υποσταθμος δεν προκειται να δημιουργησει προβληματα στην υγεια των κατοικων αλλα ουτε και ηχορυπανση.

Ειναι γνωστο οτι στην Αραδιππου οπου υπαρχει τετοιος υποσταθμος υπαρχουν αυξημενα περιστατικα εγκεφαλικων ογκων και παιδικης λευχαιμιας, το ιδιο και στα Πολεμιδια.

Ακομα και η παραμικρη υποψια να υπηρχε για πιθανες επιπτωσεις στην υγεια απο τα καλωδια η κυβερνηση θαπρεπε να υποχρεωσει την ΑΗΚ ν'αλλαξει τα σχεδια της. Οποιο κι αν ειναι το κοστος της μετακινησης των υποσταθμων εκεινο που προεχει ειναι οι ανθρωπινες ζωες.

Ομως δεν ειναι η πρωτη φορα που η κυβερνηση και η διευθυνση της ΑΗΚ αγνοουν τις ανησυχιες των κατοικων. Τα ιδια συνεβηκαν και πριν ενα χρονο με τους κατοικους της περιοχης του Κολπου των Κοραλλιων στην Παφο. Η ΑΗΚ αρνιοταν να περασει τα καλωδια υπογεια παρουσιαζοντας το οικονομικο κοστος σαν "ανυπερβλητο" εμποδιο αναγκαζοντας τους κατοικους να κατεβουν σε κινητοποιησεις και να δεχτουν την επιθεση της αστυνομιας.

Αυτα τα περιστατικα δειχνουν ακομα μια φορα οτι οι προτεραιοτητες της κυβερνησης δεν ειναι η υγεια του κοσμου αλλά οι περικοπες στις κοινωνικες παροχες και δαπανες για να μπορει να δινει αφορα για στρατιωτικους εξοπλισμους και επιδοτησεις των βιομηχανων και των ξενοδοχων.

Μαρκελλο Αχνιωτης

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

Κυκλοφόρησε το νέο τεύχος του περιοδικού του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος "Σοσιαλισμός από τα κάτω"

Η πιο επίκαιρη ανάλυση της κρίσης

Το νέο τεύχος του περιοδικού "Σοσιαλισμός από τα κάτω" που κυκλοφόρησε τον Δεκεμβρη, για άλλη μια φορά προλαβαίνει κυριολεκτικά τις εξελίξεις. Τις προηγούμενες βδομάδες οι εφημερίδες και η κυβέρνηση προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι το Κραχ στα Χρηματιστήρια ήταν μια "περαστική μπόρα" και ότι η οικονομία επανέρχεται στην σταθερότητα. Είναι μια ψεύτικη εικόνα υποστηρίζει το άρθρο της Μαρία Στύλλου "Μετά το Κραχ-Πού πάει ο καπιταλισμός": **το σύστημα δεν έχει σταθεροποιηθεί, τα οικονομικά θαύματα, συνεχίζουν να βρίσκονται στην δίνη τραπεζικών κρίσεων και νομισματικών αναταραχών που επηρεάζουν την παγκόσμια οικονομία. Οι προβλέψεις αυτού του άρθρου επιβεβαιώθηκαν με τον πιο τρανταχτό τρόπο. Η κατάρρευση του νομίσματος της Ν. Κορέας έφερε ξανά πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες όπως "Πανικος στο Χρηματιστήριο".**

Το προηγούμενο τεύχος του περιοδικού, τον Σεπτέμβρη-Οκτώβρη, κυκλοφόρησε με άρθρο "Τί κρύβεται πίσω από τις επιτυχίες του Σημίτη" όπου πρόβλεπε ότι η κρίση στις οικονομίες της Ν.Α. Ασίας θα ταρακουνήσει και τις αγορές της Ευρώπης και των ΗΠΑ. Στα τέλη Οκτώβρη η "βουτιά" στο Χρηματιστήριο του Χονγκ-Κονγκ έφερνε πανικό παντού.

Και όπως υπογραμμίζει το άρθρο: «Ολα αυτά δεν είναι απομονωμένα επεισόδια, μια κρίση που περιορίζεται στις παρυφές της παγκόσμιας οικονομίας. Από την ίδια αρρώστεια πάσχει η Γερμανία, η Γαλλία, οι χώρες που είναι το κέντρο της Ενωμένης Ευρώπης και του Κοινού Ευρώ. Ακόμα και οι ΗΠΑ και η Βρεττανία που το προηγούμενο διάστημα περνούσαν περίοδο ανάπτυξης τα τελευταία στοιχεία δείχνουν ότι βρίσκονται ξανά στα πρόθυρα μίας νέας ύφεσης. Η κοινή αιτία είναι η κρίση που βρίσκεται ο καπιταλισμός από το 1973».

Στο νέο τεύχος του "Σοσιαλισμός από τα κάτω" δεν βρίσκουμε μόνο την ανάλυση αλλά και την διέξοδο από την κρίση του συστήματος. Τον δρόμο τον δείχνει ο κόκκινος Οκτώβρης που το '97 γιορτάσαμε τα 80χρονα του. Το άρθρο του Πάνου Γκαργκάνα **"1917 Πώς οι εργάτες πήραν την εξουσία"** περιγράφει μέσα από ποιες μάχες η εργατική τάξη της Ρωσίας έφτασε στην νίκη. "Έστω και αν ο σταλινισμός ανέτρεψε την εργατική εξουσία κατέστρεψε την πρώτη νικηφόρα εργατική επανάσταση, ο Κόκκινος Οχτώβρης του 1917 παραμένει το πιο ζωντανό και επίκαιρο παράδειγμα για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας στην εποχή μας ". Στο ίδιο άρθρο ο ιστορικός Δημήτρης Λιβιεράτος παρουσιάζει το επαναστατικό κύμα που έφερε η Ρώσικη Επανάσταση από τα βάθη της Ανατολής μέχρι την Γερμανία και την Ιταλία.

Η εξέγερση των Ζαπατίστας στο Μεξικό πριν δυο χρόνια αποκάλυψε ότι η "ελέυθερη αγορά" έχει φέρει φτώχεια και δυστυχία σε εκατομμύρια εργάτες και φτωχούς αγρότες. Ο Σωτήρης Κοντογιάννης στο άρθρο **"Το Μεξικό μετά την εξέγερση"** περιγράφει τις συνθήκες που οδήγησαν στην εξέγερση, αλλά και αποδεικνύει ότι η προοπτική δεν βρίσκεται στην πολιτική των Ζαπατίστας αλλά του εργατικού κινήματος στις πόλεις που τα τέλευταία χρόνια έχει εμφανιστεί δυναμικά στο προσκήνιο.

Η υστερία για τα ναρκωτικά έχει γίνει η σημαία των ακροδεξιών της ΝΔ που -μαζί με 6 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ- ζήτησαν την επαναφορά της θανατικής ποινής. Η Σταυρούλα Πανίδου στο άρθρο **"Εθισμός στο κέρδος"** εξηγεί την υποκρισία της άρχουσας τάξης και των κυβερνήσεων που κάνουν χρυσές δουλειές από αυτό το εμπόριο και την ίδια στιγμή αυξάνουν την καταστολή που στρέφεται αποκλειστικά στην εργατική νεολαία.

Στο ίδιο τεύχος μπορούμε ακόμη να βρούμε άρθρα για τις φοιτητικές καταλήψεις που συνταράζουν σχολές και σχολεία στην Ελλάδα και τον προϋπολογισμό λίτότητας και τις μάχες που έχουν μπροστά τους τα συνδικάτα μέχρι τις εξελίξεις στην Ιταλία και την Παλαιστίνη. Ακόμα, μια πολύ πλούσια βιβλιοπαρουσίαση σε μια σειρά τελευταίες εκδόσεις: Από βιβλία σχετικά με τους εμφύλιους στην Επανάσταση του 1821 και τις απόψεις του Φαλμεράϋερ για την καταγωγή των νεοελλήνων, μέχρι τον Ν. Πλουμπίδη και τους εργατικούς αγώνες στην διάρκεια της χούντας.

Με τέτοια περιεχόμενα, κανείς δεν πρέπει να χάσει αυτό το τεύχος!

Μπορέιτε να το προμηθευτείτε απο συντρόφους που πουλούν την Εργατική Δημοκρατία ή στο Μαρξιστικό βιβλιοπωλείο της Οργάνωσης τηλ: 02-349770

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

14/1: 4 χρονια απο την εξεγερση των Ζαπατιστας

21/1: Επαναστατες και εκλογες

28/1: Η επαναστατικη εφημεριδα

4/2: Μαρξισμος και αναρχισμος

Πυρηνας Καϊμακλιου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

13/1: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

20/1: Επαναστατες και εκλογες

27/1: 4 χρονια απο την εξεγερση των Ζαπατιστας

3/2: Τι λενε οι σοσιαλιστες για τη λυση του κυπριακου

Πυρηνας Στροβολου
Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 8:30μ.μ.

13/1: Τι ειναι ο ρεφορμισμος

20/1: Επαναστατες και εκλογες

27/1: 4 χρονια απο την εξεγερση των Ζαπατιστας

3/2: Εχουν δικαιωματα τα ζωα;

Πυρηνας Λυκαβητου
Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

14/1: Γιατι λεμε οχι στην Ε.Ε.

21/1: 4 χρονια απο την εξεγερση των Ζαπατιστας

28/1: Τι εννοουμε με ρεφορμισμο

4/2: Ειναι ο σοσιαλισμος ισοπεδοτικος;

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Πεμτη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

15/1: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

22/1: Επαναστατες και εκλογες

5/2: Γιατι ειμαστε αντιθετοι στην Ε.Ε.

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £7 - Εξωτερικου £12

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

80 χρονια απο τη Γερμανικη Επανασταση

Ρόζα Λούξεμπουργκ
"Η Φλόγα της Επανάστασης"

Στις 15 Γενάρη 1919 το χέρι του υπολοχαγού Φόγκελ, οπλισμένο από την Σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση, έστελνε τη Ρόζα Λούξεμπουργκ στο θάνατο.

Οι Τίσεν, οι Κρούπ, οι Κίρντορφ-τραπεζίτες, βιομήχανοι, μεγιστάνες του άνθρακα ή του χάλυβα-υποδέχτηκαν την είδηση με ανακούφιση: η εξέγερση των εργατών του Βερολίνου είχε τελειώσει, η επανάσταση είχε δεχτεί ένα ισχυρό πλήγμα και η "αστική νομιμότητα" είχε διασωθεί. Η δολοφονία της Ρόζας-της "φλόγας επανάστασης"-του Κάρλ Λήμπκνεχτ και των άλλων ηγετών του Κομμουνιστικού Κόμματος της Γερμανίας (KPD), επισφράγιζε τώρα τη νίκη τους.

Οι καπιταλιστές όμως δεν επρόκειτο να ξεμπέρδεψουν ούτε με την επανάσταση ούτε με τις ιδέες της Ρόζας.

Ο Καρλ Λιμπνεκ μιλα σε συγκεντρωση διαμαρτυριας εναντια στο πραξικοπημα της 24ης Δεκεμβρη 1918

Η Γερμανική Επανάσταση

Το 1918, η επανάσταση πέταξε πάνω από τα χαρακώματα του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου και πέρασε από τη Ρωσία στη Γερμανία. Τον Οκτώβρη, οι ναύτες και οι φαντάροι, αγανακτισμένοι από τον ατέλειωτο και αδιέξοδο πόλεμο στασίασαν, ξήλωσαν από τους αξιωματικούς παράσημα και γαλόνια, ενώθηκαν με τους εργάτες και ξεχύθηκαν στους δρόμους. Συμβούλια εργατών και στρατιωτών απλώθηκαν σ' όλη τη Γερμανία. Στις 9 Νοέμβρη το καθεστώς του Κάιζερ έπαψε να υπάρχει. Από το ίδιο το παράθυρο του παλατιού, ο Λήμπκνεχτ απευθύνθηκε στους εργάτες: "Ολοι εσείς που θέλετε την παγκόσμια επανάσταση, σηκώστε το χέρι". Δεκάδες χιλιάδες ανταποκρίθηκαν.

Η αστυνομία, ο στρατός, όλοι οι μηχανισμοί "ασφαλείας" του αστικού κρατους είχαν καταρρεύσει. Οι καπιταλιστές συγκέντρωσαν όλες τους τις ελπίδες σε ένα Δούρειο Ιππο, που θα μπορούσε να χτυπήσει το εργατικό κίνημα από τα μέσα. Αυτό το ρόλο ανέλαβαν οι ηγέτες του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (SPD).

Για την πλειοψηφία των εργατών, το SPD ήταν το "δικό τους κόμμα". Ομως η ηγεσία του δεν πίστευε στην επανάσταση. Το Νοέμβρη του '18 ο σοσιαλδημοκράτης Εμπερτ έγινε πρόεδρος της "Δημοκρατίας της Βαιμάρης".

Πρόωρη σύγκρουση

Ο Εμπερτ ήξερε ότι οι συμβιβασμοί και οι υποχωρήσεις της κυβέρνησής του θα έφθειραν γρήγορα την εμπιστοσύνη των εργατών, όπως είχε γίνει στη Ρωσία ανάμεσά στο Φλεβάρη και τον Οκτώβρη του '17. Και είχε δίκιο να ανησυχεί: η επιρροή του KPD -του κομματος της Ροζας-μεγάλωνε μέρα με τη μέρα. Η σύγκρουση ήταν αναπόφευκτη και όσο πέρναγε ο χρόνος, τόσο οι συσχετισμοί θα ήταν σε βάρος της κυβέρνησης. Ο Εμπερτ αποφάσισε να προβοκάρει μια πρόωρη σύγκρουση.

Στις 4 Γενάρη η κυβέρνηση ανακοίνωσε την απόλυση του Αϊχχορν, του αρχηγού της αστυνομίας του Βερολίνου που είχε πάρει το μέρος των εξεγερμένων. Για τους εργάτες, ήταν μια πρόκληση πρώτου μεγέθους: ήταν ένα βήμα για την αποκατάσταση όλου του παλιού αστυνομικού μηχανισμού του Κάιζερ. Οι επαναστάτες κάλεσαν διαδήλωση για τις 5 Γενάρη: Εκατοντάδες χιλιάδες ανταποκρίθηκαν.

Μεθυσμένος από την επιτυχία, ο Λήμπκνεχτ αψήφησε τις αποφάσεις του KPD, που έβλεπε ότι η εργατική τάξη δεν ήταν έτοιμη να πάρει την εξουσία και κάλεσε τους εργάτες σε γενική απεργία με στόχο την άμεση κατάληψη της εξουσίας.

Η Ροζα ξαφνιάστηκε από την απόφαση του Λήμπκνεχτ: "Αλλά Καρλ, τι έγινε το πρόγραμμά μας" ήταν η αντίδράση της. Ομως, από την στιγμή που είχε δοθεί -έστω λάθος-το σύνθημα της σύγκρουσης, δεν ήταν ώρα για απολογισμούς, αλλά για δράση. "*Αφοπλίστε την αντεπανάσταση, εξοπλίστε τις μάζες, κατακτήστε όλες τις δυναμικές θέσεις...*" έγραφε η Ρόζα στην εφημερίδα τον KPD "Κόκκινη Σημαία". Και ρίχτηκε με πάθος στον αγώνα.

Η αναμέτρηση του Γενάρη

Η γενική απεργία ξεκίνησε με φοβερή επιτυχία: "Αυτό που βλέπαμε εκείνη τη Δευτέρα ήταν κατά πάσα πιθανότητα η μεγαλύτερη προλεταριακή διαδήλωση στην ιστορία..." έγραφε αργότερα ένας άλλος σύντροφος της Ροζας, ο Πάουλ Λεβί. "Από το άγαλμα του Ρόλαντ ως το μνημείο της Νίκης εργάτες στέκονταν κολλητά ο ένας δίπλα στον άλλο ... Είχαν μαζί τους τα όπλα τους και τις κόκκινες σημαίες τους ..."

Οι εργάτες ήταν έτοιμοι να δώσουν ακόμα και τη ζωή τους. Αλλά κανένας δεν υπήρχε να τους πει τι να κάνουν. Το KPD ήταν ακομα πολύ μικρό και πολύ αδύναμο για να μπορέσει τα καθοδηγήσει το εργατικό κίνημα σε μια νικηφόρα επανάσταση. Οι ηγέτες τους συνεδρίαζαν. Οι εργάτες έμειναν έτσι μέσα στο κρύο και την ομίχλη όλη μέρα, περιμένοντας. "*Οι μάζες γύρισαν σπίτι απογοητευμένες*" έγραφε ο Λεβί. "*Θέλησαν μεγάλα πράγματα αλλά δεν είχαν κάνει τίποτα. Γιατί οι ηγέτες τους συνεδρίαζαν...*".

Ο Εμπερτ εκμεταλλεύτηκε αμέσως την αδυναμία. Τα Φράϊ Κόρπς - στρατιωτικά σώματα από παλιούς στρατιωτικούς του Κάιζερ εισέβαλλαν στο Βερολίνο. Χιλιάδες εργάτες σφάχτηκαν. Η Ρόζα, ο Λήμπκνεχτ και οι άλλοι ηγέτες του KPD επικηρύχτηκαν. Η Ροζα αρνήθηκε να εγκαταλείψει το Βερολίνο. Είχε δέσει τη δική της μοίρα με τη μοίρα των χιλιάδων εργατών που δεν μπορουσαν να φύγουν.

Στις 15 Γενάρη δολοφονήθηκε. "Η κόκκινη Ρόζα, τώρα, χάθηκε κι αυτή" έγραψε ο Μπέρτολτ Μπρέχτ. "Επειδή έλεγε την αλήθεια στους φτωχούς, οι πλούσιοι από τον κόσμο την έδιωξαν". Δεν κατάφεραν όμως να θάψουν τις ιδέες της: "Ηλίθιοι δήμιοι" έγραφε η Ρόζα στο τελευταίο της άρθρο. "Η τάξη σας είναι χτισμένη σε άμμο. Αύριο η επανάσταση θα σηκώσει πάλι το ανάστημα της ..."

Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση

Η Ρόζα αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή της στην υπεράσπιση της επανάστασης. Πάλεψε άγρια ενάντια στους ρεφορμιστές -τους υπέρμαχους του μεταρρυθμιστικού δρόμου που περιόριζαν τους στόχους του εργατικού κινήματος σε σταδιακές βελτίωσεις του καπιταλισμού και θεωρούσαν την επανάσταση περιττή.

Οι ρεφορμιστές, έλεγε, το μόνο που κάνουν είναι να εξωραΐζουν τον ίδιο τον καπιταλισμό. "Με την προσθήκη κοινωνικομεταρρυθμιστικής λεμονάδας" έγραφε προσπαθούν να μετατρέψουν "την πικρή θάλασσα του καπιταλισμού σε γλυκιά θάλασσα του σοσιαλισμού." Κι αυτό γιατί στην πραγματικότητα δεν βάζουν σαν στόχο τη νίκη του προλεταριάτου και το σοσιαλισμό αλλά το συμβιβασμό των τάξεων μέσα στον καπιταλισμό. Γι' αυτό, η Ρόζα προέβλεπε ότι αργά ή γρήγορα οι μεταρρυθμιστές θα έφταναν στη σύγκρουση με την ίδια την εργατική τάξη. Αυτή η πρόβλεψη επαληθεύτηκε τραγικά τον Γενάρη του '19, όταν τα Φραϊ Κορπς, κάτω από τις διαταγές της Σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης του Εμπερτ αιματοκύλησαν το Βερολίνο.

"Αμβλυνση";

Στις αρχές του αιώνα, ο πιο σημαντικός υπέρμαχος του μεταρρυθμιστικού δρόμου ήταν ο Εντουαρντ Μπέρνσταϊν. Ο Μπέρνσταϊν υποστήριζε οτι όσο ωριμάζει ο καπιταλισμός, τόσο αμβλύνονται οι αντιθέσεις και οι αντιφάσεις του: Από τη μια μεριά, έλεγε, το βιοτικό επίπεδο των εργατών συνεχώς βελτιώνεται, γεφυρώνοντας έτσι σταδιακά το χάσμα ανάμεσα στους καπιταλιστές και τους εργάτες. Από την άλλη, υποστήριζε ότι η κυριαρχία των μεγάλων μονοπωλίων - με τις ενώσεις των επιχειρήσεων, τις συμφωνίες για μοίρασμα της αγοράς, κλπ - καταργούσε την αναρχία της παραγωγής που παραδοσιακά οδηγούσε τον καπιταλισμό σε κρίσεις, βάζοντας στη θέση της το σχεδιασμό και τη σταθερή ανάπτυξη. Για αυτό, έλεγε, το εργατικό κίνημα δεν χρειαζόταν ένα κόμμα που θα έκανε σημαία του την επανάσταση, αλλά τις "δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις".

Η Ρόζα αντέκρουσε τα επιχειρήματα του Μπέρνσταϊν με το βιβλίο "Κοινωνική Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση;"

Αντιφάσεις

Οι αντιφάσεις του καπιταλισμού, εξηγούσε, δεν αμβλύνονται με το χρόνο, αλλά οξύνονται. Η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας -με τα εργαλεία, τις μηχανές, την οργάνωση της παραγωγής κλπ- μεγαλώνει την εκμετάλλευση και βαθαίνει το χάσμα ανάμεσα στους καπιταλιστές και τους εργάτες, ακόμα και αν το βιοτικό επίπεδο των εργατών βελτιώνεται.

Το ίδιο ισχύει και για τις οικονομικές αντιφάσεις: Μπορεί οι ενώσεις των καπιταλιστών -τα τράστ, τα καρτέλ, τα μονοπώλια κλπ- να εξαλείφουν τους ανταγωνισμούς μέσα σε έναν κλάδο μοιράζοντας μεταξύ τους την αγορά, όμως έτσι αυξάνουν τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στους διάφορουςκλάδους για το μοίρασμα της συνολικής μάζας των κερδών. Ετσι, αντί να εξαλείψουν την αναρχία στην παραγωγή, τή γιγαντώνουν, μεταφέροντάς την στην παγκόσμια αγορά. Ο καπιταλισμός, έλεγε η Ρόζα, δεν μπορεί να αποφύγει τις κρίσεις και την οικονομική κατάρρευση.

Το μέλλον την επιβεβαίωσε πολύ γρήγορα. Το '29 το Κραχ του Χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης έριξε τις μεγαλύτερες οικονομίες του κόσμου στην πιο βαθιά κρίση στην ιστορία του καπιταλισμού.

Πάλη ενάντια στον πόλεμοΑλλά η οικονομική κρίση δεν ήταν το μόνο αποτέλεσμα της διεθνοποίησης των ανταγωνισμών: ήταν και ο πόλεμος. Οταν ξέσπαγε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος τα μεγάλα εργατικά κόμματα της Β' Διεθνούς εγκατέλειψαν βιαστικά τις διεθνιστικές τους θέσεις και στράφηκαν στην υποστήριξη του "δικού τους" κράτους, της "δικιάς τους" αστικής τάξης. Για να δικαιολογήσουν αυτή τη στάση τους, προσπαθούσαν να παρουσιάσουν τον πόλεμο σαν ένα γεγονός άσχετο από τους καπιταλιστικούς ανταγωνισμούς, σαν ένα υπόλειμα του παρελθόντος, ή μια ανεξήγητη τρέλα.

Το βάρος του αντιπολεμικού αγώνα έπεσε στις πλάτες των επαναστατών: των Μπολσεβίκων και του Λένιν στη Ρωσία, της Ρόζας, του Λήμπκνεχτ, του Γιόγκισες κ.ά. στη Γερμανία. Η Ρόζα στη "Συσώρευση του Κεφαλαίου" δείχνει τη σημασία που έχουν οι αποικίες για τους καπιταλιστές: ο ιμπεριαλισμός, η επέκταση σε νέες, μη καπιταλιστικές περιοχές υποστηρίζει, λειτουργεί σαν βαλβίδα ασφαλείας για τους καπιταλιστές, αντισταθμίζοντας τις πιέσεις της κρίσης. Το αποτέλεσμα όμως, είναι να μετατρέπονται οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στα κεφάλαια σε στρατιωτικούς ανταγωνισμούς για τον έλεγχο των αποικιών. Το αποτέλεσμα, δηλαδή, είναι ο πόλεμος.

Η Ρόζα και οι συντρόφοι της έδωσαν ηρωϊκές μάχες ενάντια στον πόλεμο. Το καθεστώς τους κυνήγησε με αγριότητα. Στις 20 Φεβρουαρίου τη συνέλαβε η αστυνομία με την κατηγορία ότι προέτρεπε τους φαντάρους σε ανταρσία. "*Αν περιμένουν από μας να δολοφονήσουμε τους Γάλλους αδελφούς μας*" είχε πει σε μια συγκέντρωση "*ας τους απαντήσουμε: Οχι με κανέναν τρόπο.*" Η Ρόζα κλείστηκε στις φυλακές. Αλλά και από εκεί συνέχισε να αγωνίζεται: "*Αυτή η παραφροσύνη θα σταματήσει*" έγραφε στο βιβλιαράκι που έγινε γνωστό σαν "Μπροσούρα Γιούνιους", "*μόνο όταν οι εργάτες της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Αγγλίας, της Ρωσίας θα αποτοξινωθούν από τη μέθη τους, θα δώσουν μεταξύ τους αδελφικά τα χέρια και στον χορό των ιμπεριαλιστικών ύαινων θ'αντιτάξουν την πανίσχυρη, βροντερή φωνή της εργασίας: προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε!*"

εργατικη δημοκρατια

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
Με απεργιες κραταμε τα κεκτημενα

Οι ξενοδοχοι εδωσαν σχεδιο στις συντεχνιες με το οποιο ζητουν να καταργησουν τις συλλογικες συμβασεις και μαζι ολα σχεδον τα κεκτημενα και τους ορους εργασιας των εργαζομενων στα ξενοδοχεια. Θελουν να στρεψουν τους ξενοδοχουπαλληλους πισω στις εποχες που εργαζονταν χωρις καμμια κατοχυρωση και να τους εξαναγκασουν να υπογραψουν προσωπικα συμβολαια.

Θελουν να καταργησουν τα σημερινα ωραρια και να πληρωνουν τους εργαζομενους με την ημερα ή ακομα με την ωρα. Δηλαδη οποτε τους εχουν αναγκη να τους φωναζουν και οποτε δεν τους χρειαζονται να τους διωχνουν. Θελουν να καταργησουν το 10% και ζητουν μειωση των μισθων και ορων εργοδοτησης των νεων ξενοδοχουπαλληλων.

Το θρασος τους ειναι απεριγραπτο. Ολα αυτα τα ζητουν τρεις μηνες πριν ληξει η συλλογικη συμβαση. Απειλουν μαλιστα οτι αν δεν γινουν αποδεκτα απο τις συντεχνιες θα τα εφαρμωσουν με το ζορι. Να τι λεει ο προεδρος των ξενοδοχων: *«αυτες ειναι οι θεσεις των Ξενοδοχων και αν μεχρι τα τελη της υφισταμενης Συλλογικης Συμβασης (31-3-98) δεν γινουν δεκτες τοτε ετσιθελικα οι εργοδοτες θα τις εφαρμοσουν στην Βιομηχανια».*

Οι ξενοδοχοι απεκτησαν αυτο το θρασος ακολουθωντας τον δρομο που χαραξε η κυβερνηση Κληριδη που πρωτη υπεβαλε αντιαιτηματα στους εργαζομενους στο δημοσιο με το ενιαιο μισθολογιο που ζητα την μειωση των μισθων και των ωφεληματων των εργαζομενων.

Η ορεξη των αφεντικων ανοιξε αμεσως με την εκλογη Κληριδη. Πεντε χρονια δεν καταφεραν να φανε οσα ηθελαν και τωρα τρεχουν να προλαβουν ν□ αρπαξουν οσα μπορουν παραπανω.

Γι□αυτο το θρασος ομως δυστυχως ευθυνες εχει και η ηγεσια των συντεχνιων η οποια εδειξε ανοχη απεναντι στις επιθεσεις των ξενοδοχων.

Ο Τσανος στο ΑΖΟΥΡ αρχισε αυτη την επιθεση επιβαλλοντας τα προσωπικα συμβολαια και αντι οι συντεχνιες να μετατρεψουν εκεινη την μαχη σε αγωνα ολων των εργαζομενων στα ξενοδοχεια μεσα στην βραση της καλοκαιρινης περιοδου, οπου μπορουσαν να τσακισουν τον Τσανο και τα αντεργατικα του σχεδια αφησαν τον αγωνα ασυντονιστο και απομονωμενο απο τους αλλους ξενοδοχουπαλληλους. Σημερα ερχονται ολοι οι ξενοδοχοι να διεκδικουν τα ιδια με το Τσανο.

Οι ξενοδοχοι ολο κλαιονται οτι εχουν προβληματα και δυσκολιες και ζητουν ολοενα και περισσοτερες θυσιες απο τους εργαζομενους. Οι ηγεσιες των συντεχνιων εδειξαν μεχρι σημερα μεγαλη υποχωρητικοτητα απεναντι σε αυτες τις απαιτησεις των ξενοδοχων. Αυτο πρεπει να σταματησει. Αυτο που χρειαζεται σημερα δεν ειναι να περιμενουμε *«να δουμε μεχρι που θα το τραβηξουν»* αλλα μια αμεση απαντηση τοσο δυναμικη και σκληρη οσο ειναι και η επιθεση των ξενοδοχων. Χρειαζεται μια γενικη απεργια στα ξενοδοχεια αν οι ξενοδοχοι δοκιμασουν να εφαρμοσουν ετσιθελικα, οπως απειλουν το σχεδιο τους.

Για να γινει ομως κατι τετοιο χρειαζεται η κινητοποιηση των ιδιων εργαζομενων στα ξενοδοχεια ωστε να σπρωξουν τις ηγεσιες των συντεχνιων τους να οργανωσουν τον αγωνα. Να καλεσουν συνελευσεις για ενημερωση και να παρουν αποφασεις για απεργιες και να οργανωσουν τον αγωνα. Ετσι θα κοπει η φορα των ξενοδοχων.

Φοιτητικη εκρηξη στην Ευρωπη

Λιγο πριν φυγει το 1997 ειδαμε "να αναβιωνει", συμφωνα με τους Times του Λονδινου, "ο Μαης του '68 στους δρομους του Λονδινου και της Βοννης". Δεκαδες χιλιαδες φοιτητες με καταληψεις και διαδηλωσεις στραφηκαν εναντια στα προγραμματα σπουδων, στην καταργηση των φοιτητικων επιδοματων και στις περικοπες στην Παιδεια. Ιδια εικονα και στην Ελλαδα οπου οι φοιτητικες κινητοποιησεις και οι καταληψεις σε πανεπιστημια και Λυκεια συνεχιζονταν για βδομαδες.

Κοινο γνωρισμα αυτων των φοιτητικων εκρηξεων ειναι η διαθεση για συνολικη συγκρουση με τις κυβερνησεις, ειτε δεξιες ειτε "σοσιαλιστικες", που προσπαθουν να χτυπησουν τις κατακτησεις στο χωρο της εκπαιδευσης και να μετατρεψουν το δικαιωμα στην Παιδεια σε προνομιο.

Βρετανια

"Σταματηστε τα διδακτρα, οχι στην καταργηση των φοιτητικων επιδοματων" φωναζαν οι 10.000 φοιτητες απο δεκαδες πανεπιστημια που διαδηλωναν στο Λονδινο στα τελη του περασμενου Νοεμβρη. Ο θυμος και η αγανακτηση των φοιτητων εναντια στα σχεδια της κυβερνησης του πρωθυπουργου Τονι Μπλερ να επιβαλει διδακτρα στους φοιτητες, τροφοδοτησαν μια σειρα απο κινητοποιησεις και καταληψεις σε πανεπιστημια και κολλεγια στην Βρετανια.

Η κυβερνηση απο την μια θελει να επιβαλει 1000 λιρες διδακτρα τον χρονο για καθε φοιτητη ενω απο την αλλη μερια σκοπευει να καταργησει τα επιδοματα των φοιτητων και να τα αντικαταστησει με δανεια.

Αν περασει η μεταρρυθμιση του Μπλερ χιλιαδες φοιτητες και μαθητες θα αναγκαστουν να εγκαταλειψουν τα ονειρα τους για πανεπιστημιακη μορφωση. Ακομα και η Βρετανικη Ομοσπονδια Βιομηχανων προειδοποιησε για τον κινδυνο της μειωσης αυτων που μπαινουν στην ανωτατη εκπαιδευση.

Γερμανια

Το κυμα των φοιτητικων κινητοποιησεων που σαρωσε την Γερμανια τον περασμενο μηνα μπορει να συγκριθει μονο με την εκρηξη του φοιτητικου κινηματος την δεκαετια του 1960. Στην Βοννη 50.000 φοιτητες κατεβηκαν στους δρομους, στην Φραγκφουρτη 15.000, στο Βερολινο 10.000 και χιλιαδες αλλοι φοιτητες σε αλλες πολεις.

Τα κυρια προβληματα των φοιτητων που πυροδοτησαν την εκρηξη ειναι η επιβολη διδακτρων που οδηγει στην μειωση του αριθμου των φοιτητων και την καταργηση της ελευθερης και δωρεαν παιδειας, ο συνωστισμος στα πανεπιστημια, οι λειψες βιβλιοθηκες και η ελλειψη καθηγητων.

Τοσο για την δεξια κυβερνηση του Κολ οσο και για τους Σοσιαλδημοκρατες που μαζι με τους Πρασινους εχουν την πλειοψηφια στις τοπικες κυβερνησεις, το βασικο τους επιχειρημα ειναι οτι δεν υπαρχουν αρκετα λεφτα για την Παιδεια.

Ομως για το γερμανικο φοιτητικο κινημα γινεται ολοενα και πιο καθαρο οτι για τα προβληματα στην Παιδεια, εκτος απο τις τοπικες κυβερνησεις, ευθυνεται και η κεντρικη κυβερνηση του Κολ.

Τα συνθηματα "Ο Κολ πρεπει να φυγει" και "Λεφτα για καθηγητες, οχι για μαχητικα αεροσκαφη" που κυριαρχησαν στις φοιτητικες κινητοποιησεις, δειχνουν ξεκαθαρα που απευθυνονται. Η Γερμανια μαζι με την Γαλλια και την Ιταλια προκειται να ξοδεψουν δισεκατομμυρια δολαρια στο προγραμματισμενο σχεδιο της Ε.Ε. για την κατασκευη του "Eurofighter", του ευρωπαϊκου μαχητικου αεροσκαφους.

Ο αγωνας των φοιτητων ειναι μονο ενα κομματι της εικονας που παρουσιαζει σημερα η Γερμανια οπου η ανεργια φθανει στο 12%. Οι πετυχημενες κινητοποιησεις των εργατων τα τελευταια 2 χρονια ανεβασαν την αυτοπεποιθηση και την αγωνιστικη διαθεση των φοιτητων.

Ελλαδα

Καταληψεις στα σχολεια, καταληψεις στις σχολες. Καταληψεις τον Νοεμβρη, καταληψεις τον Δεκεμβρη.

Οι μισες σχολες της Αθηνας, το Πολυτεχνειο, η ΑΣΟΕΕ, σχολες στην Θεσσαλονικη, στην Πατρα, στη Θρακη και στο Βολο, στα Γιαννενα, πολλα τεχνικα και πολυκλαδικα λυκεια με καταληψεις απαντησαν σ'αυτο που ο Υπουργος Παιδειας, Αρσενης, ονομασε Εκπαιδευτικη "Μεταρρυθμιση". Μαθητες, φοιτητες, καθηγητες, ολοι απαιτουν την καταργηση του νομου.

Ειναι ενας νομος που επιδιωκει την καταργηση της δημοσιας και δωρεαν Παιδειας. Μετατρεπει τα σχολεια σε "εξεταστικα κεντρα" πετωντας εξω απο τα σχολεια τα παιδια των φτωχων οικογενειων. Προωθει τις ιδιωτικοποιησεις στις φοιτητικες εστιες ενω τα Προγραμματα Σπουδων Επιλογης θα συμβαλλονται με ιδιωτικες επιχειρησεις και θα εισπρατουν διδακτρα απο τους φοιτητες. Επισης καταργει την επετηριδα για τους ανεργους αποφοιτους.

Η αγανακτηση των φοιτητων τροφοδοτειται κι απο το γεγονος οτι πολλοι φοιτητες ηδη ειναι αναγκασμενοι να εργαζονται για να ανταπεξελθουν ενω μονο το 40% των φοιτητων που μπαινουν στις σχολες καταφερνουν να τελειωσουν.

Κυπρος

Παρομοιες επιθεσεις δεχονται τα τελευταια χρονια μαθητες και φοιτητες στην Κυπρο. Η καταντια στο χωρο της εκπαιδευσης, ελλειψεις στα σχολεια, δασκαλων και καθηγητων, αιθουσες, βιβλια, εξοπλισμος, η πανεπιστημιουπολη και το στεγαστικο των φοιτητων, η ακαδημαϊκη κατοχυρωση του ΑΤΙ, τα διδακτρα, τα φροντιστηρια, εξοργιζουν εκπαιδευτικους, μαθητες και γονεις. Οι περικοπες στην Παιδεια και η ανεργια κατεβασαν στους δρομους τους φοιτητες του Πανεπιστημιου, του ΑΤΙ, της Νοσηλευτικης, της ΑΞΙΚ αλλά και των ιδιωτικων σχολων.

Το προβλημα ομως βρισκεται στο οτι μεχρι σημερα οι αγωνες αυτοι εχουν παραμεινει απομονωμενοι και αποδυναμωμενοι.

Αυτο που χρειαζεται ειναι κοινοι φοιτητικοι αγωνες και συντονισμενοι. Οι πορειες και οι διαμαρτυριες απο μονες τους δεν ειναι αρκετες. Χρειαζεται κλιμακωση του αγωνα με καταληψεις και συνδεση με τους αγωνες των εργαζομενων που υποφερουν κι αυτοι απο τα μετρα και τις περικοπες της κυβερνησης.

Αυτο ειναι και το μηνυμα που στελνουν οι μαζικοι αγωνες των φοιτητων στην Βρετανια, στην Γερμανια και στην Ελλαδα.

Φαιδωνας Βασιλειαδης